

రాజపోషకులు

శ్రీ జనార్దనపాణి దివాన్ లక్ష్మీ మహాపాత్రులుం గారు, మాట్లచారు బాతువ

శ్రీ వసూదా కామేశ్వరరావు నాయకు గారు

శ్రీ శ్రీ శ్రీ మహారాణి సాహెబావారు, తునిసంస్థానము

శ్రీ శ్రీ శ్రీ రాణి కాకమ్మరాణి అప్పలనరసాయమ్మ అశ్వ గారు

రామచంద్రారం

శ్రీమతి వాద్రేయ పద్మనాభమ్మ గారు, సికాత్రం

పోషకులు.

(శ్రీమతి గాజు చాడకుశలమ్మ గారు

- ” గజబిల్లి సుభద్రమ్మ గారు
- ” దినుకుర్తి లాజలక్ష్మమ్మ గారు
- ” ఉన్నవ మహాలక్ష్మమ్మ గారు
- ” శేర్ల ఆన్నపూర్ణమ్మ గారు
- ” చోరగుడి కైలాసమ్మ గారు
- ” దుగ్గిరాల రమణమ్మ గారు
- ” కోమారు లక్ష్మీదేవమ్మ గారు
- ” వేముల చంద్రమతమ్మ గారు
- ” చతుర్వేదుల శుభ్రమాంబ గారు

మహారాజు రావుచామారు సత్యవాడ నూర్యనారాయణ ప్రసాదరావు

- ” వైశ్యగాజు శూరయ్యరాజు గారు
- ” ఆత్మకూరి బుచ్చయ్య శ్రేష్ఠి గారు
- ” ఆయిశ్వేర కి. శ్యామసుందరరావు (బద్దయ్య)

జులై ౧౯౫౧ వేంకటేశం వృత్తాంతము పాఠము గారు

- 1) బల్లికి నారాయణ నాయుడు గారు
- 2) వలపల కామోజి నాయుడు గారు
- 3) కోకా అప్పారావు నాయుడు గారు
- 4) అప్పికట్ల కుంభనాథం పంతులు గారు
- 5) మురుకుట్ల శివరామయ్య భుక్త గారు
- 6) నల్ల శివయ్య గారు

సహాయులు

శ్రీమతి వరహాగిరి వెంకటసుబ్బమ్మ గారు

- 1) మాలెల్ల సుబ్బమ్మ గారు
- 2) నాళం రామలింగయ్య గారు
- 3) తాడివేటి శేషగిమ్మ గారు
- 4) శంభాన కీతాయమ్మ గారు
- 5) కొమ్మూరు వల్లమ్మ గారు
- 6) ఉన్నవ వెంకట స్వామినారాయణమ్మ గారు
- 7) కొల్లూరు సోబెమ్మ గారు
- 8) పులివెందుల వెంకటమయ్య గారు
- 9) కావలి వెంకటాత్మమ్మ గారు

జులై ౧౯౫౧ వాల్మీకి గంగయ్య గారు

- 1) పోలిరాజు రాజేశ్వరరావు గారు
- 2) ప్రేమకామమ్మ గారు చాలానోచోడు మహావీర, విశ్వేశ్వర
- 3) నాగి రామమూర్తి గారు
- 4) కొండవీడు వ్యాపిసుబ్బయ్య గారు
- 5) ప్రేమకామయ్య గారు
- 6) పులివెందుల వెంకటమయ్య గారు
- 7) కల్వకుర్తి శివరావు గారు

- 1) శ్రీకృష్ణుడై గుర్జువరహా మూర్తి గాడు
- 2) తాళి కొండ లక్ష్మీనా రాయల గారు
- 3) జయలలిత వ్యూహం పంతులు గారు
- 4) మోటువూరి సీతారామయ్య గారు
- 5) తోట్ల వేదవేదాంతి శ్రీకృష్ణ గారు
- 6) రెడ్డి బలరామయ్య నాయుడు గారు
- 7) రెడ్డి బాపకర్ణాధ్యక్ష నాయుడు గారు
- 8) ఆంధ్రవాల బొంబయ్య నాయుడు గారు
- 9) పంపెమి వెంకటస్వామి నాయుడు గారు
- 10) శ్రీబాధ్యక్ష సాధి శిష్యు గా గారు
- 11) కెట్టి శిష్యు స్వామి నాయుడు గారు
- 12) మజ్జాదారు శ్రీనివాసరావు పంతులు గారు

ఆంధ్రీలక్ష్మీ మొగటిసంపుటము

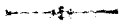
ఇందు దుష్టికీ వాసుని కావలయునా, నీతి మత సంఘాది వి
 చారులై భూ, కర్మ, హ్యసములు పన్నములు, పాటలు, మంగళ
 హారములు మొగలనాది గలవు పెం దు 20.0 పాక్షేత్తి ప్రశ్నోకము.
 ఆంధ్రీలక్ష్మీ దీనినా వారులకు సన్నియు చెలకే ఈయరును

శ్రీమతి కల్లేవల్ల వెంకట సమబాధు

వణికాధిపురాలు

విషయసూచిక.

- 1 (పాఠ్యపాఠము) శ్రీమతి కల్లేవల్ల శివరామస్వామిగారు
- 2 బాలసీతకథ వణికాధిపురాలు
- 3 పాఠము
- 4 సతీహితము లక్షణాలిక
- 5 వణిధర్మము (శ్రీమతి వర్ణనల పంకి పుస్తకము గారు
- 6 చంద్రమతి శ్రీమతి వేదముల చంద్రికాతి
- 7 బాలసీతకథ శ్రీమతి అల్లూరు రామ బాలకవి
- 8 మొదటి శ్రీమతి ఉపనా అభిమానవిగాను
- 9 శారదాతీర్థము శారద
- 10 గ్రంథాలయములు గ్రంథాలయసర్వస్వము

పన్నపము

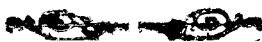

పాఠక మహాశయలారా !

సమస్త కాలాను పరణమో లేక శ్రీ లకర్షాను గుణమో
 గానినూపిత్రికా పుత్రక కన్న ప్రశంసయై యాగునెలలైః నింకను
 మాతృస్వయం పానమే జీవనాధారముగ నున్నదిగాని అన్నవారత
 లగుపడతలై బిడ్డయెదిగిం కొలది స్వవ్యములు చాచక పోవులు
 యు ఆబిడ్డ దిగనాటయు న్యాభాషి భ్రాము కన్నబిడ్డయ
 కా పాడ వెంచుతల్లికి పరమకయూ పగుడగు పరిమేష్ట్రువొం
 గిన పాలనుకూడ వి వీ. లను దిగుగొట్టు మొకలగు వారవ
 పారింజొచ్చిరి. అట్టిచో పుత్రికాభ్యున ను మొయినుచునో లే
 ల పడియే వెలియగలదు. ఎవకపోపించకన్నను తల్లియాత్రము
 కడనాడ జాలమగదా! భగవంతునివై భారిమువైచి శక్త్యాను
 సారము కా వాచుచుండుగు అని వార్యములగు కిష్కము
 ల నెదుర్కొన నశక్తుగాలగు నబలయుగుటచే ప్రయాస మా
 త్రము పడకతిప్పదు. ఇదియే ఇ తయాలస్వముగ నీనందిక వెలు
 పడుటగు కారణము. ఇక ము దైన నట్టిగోపనాంధి కిందునటు
 ల పరిమేష్ట్రుడవ గ్రహించుకత. అట్టియాలస్వ మొగుంగో
 రిన యభిమానులలో కొందరికి కత్యుత్తము లాచుకొంటిమి.
 కొందరికి వాయజాక పోకిమి అంతులకు మన్నించ బ్రాత్తిము
 లు. గత నింకొకపు బాకీ చందాలను, ఈనంకొకపు చ గా
 ధనమును మనీ అర్దుపద్వారా పంపు దయామయులకును, వి.పి.

కట్టుమసి ప్రాయము నుదారహృదయులకును క్రొత్తవందాదారులుకాగోరు దేశాభిమానులకును మావందనములు. ముందువంప బోవు నారవసందికను పి. పి. గా నంపుచున్నారము. దయాపూర్వకముగ నందుకొన ప్రార్థింపు చున్నారము. చిరునామాలు మారినవారును, అక్కర్లేనివారును వెంటనే తెలువ ప్రార్థితులు. పి. పి. లు తిప్పివేసి మర్చితుములోని యధిక మానమువలనే బోవ్వుఖర్చులు కూడ మాకు తగిలించ కుండుడని వేడుకొనుచున్నారము. శ్రీ విద్యాభిమాన మావనీయులు దేశాభిమానులు వగునా సోదర సోదరీమణులు నాకు చేతుూత నొసంగి నాయుద్యమము నిర్విఘ్నముగ నభ్యుదయ మందుటకు ప్రోత్సాహ మొసంగుదుగా గాత ఈనందికలో బ్రచురింప మాసోదరసోదరీ మణులంపిన వ్యాసములు, సోలాకి మహిళాసౌభాగ్య ఎర్షనీ సంవత్సరోత్సపు విషయములు, ఉపావరణయ నాటకము, మొదలగు సనేక ముఖ్యాంశములు కాలహరణ మగుననియు, నందుచే మాపత్రికా పాఠకులకు నిరుత్సాహము కలిగించిన వారమగుదుమనియు ప్రచురింప జాలకపోతిమి. ముందునందిక యీ మొదలగు వానితో ముద్దులుమాట గట్టునటున ప్రచురించుట కేర్పాటుగాంచితిమి. అంతవరకు మాసోదర సోదరీమణులు మమ్ములమన్నింప ప్రార్థితులు.

నం పాదకురాలు

అంధ్ర లక్ష్మి.

ఈ శ్రీ గన్ధర్వంబు సాంధ్య కేళి మహిళా శ్రేణికావ్యాసమై
 వారీలోక మహాగతాంధ తమసా జ్ఞానాత్మ విజ్ఞానమై
 కీలోకార విచేకమఖ్య సుగుణా భేయంబువై యింపు నోని
 వాగ్ధో రక్షితి "అంధ్రలక్ష్మి" నమమీ ఆంధ్ర లోకాత్మమన్

నంపుటము ౩. } బరంపురం, గంజాంజిల్లా. { సంవికలు
 వ్వవీల, మే 1928 } 4. 5.

పాఠనము.

- 1. అనలము విస్ఫులింగములు, నంబుధిబుద్ధుడ బాలమట్టలీ
 వ్రసె నిఖిలాన్యకస్తుపరి. పూర్ణజగంబును వేదవ్యాసుల్
 మనమానకెప్పుడుట్టు లవి. మాతృసుణంబుల నోపున మువ్రలో
 నియ నిమమంతపోలకయే. నిర్వ్యాకంఠోమామయ లోకనానుకాః
- 2. అనలకణంబుపైనివురు. నంబుధిబుద్ధుడమందు సేనముతో
 జనన్విగుణంబుదామగతి. జంతు సమానామయనందు నీగుణా
 కిని, మమకారియాపమున. తీన మొనర్చును మాయయంధ్రు డా
 విని తొలగించిబాపగజె. నీదగురూపమా లోక దాయకాః

పాలనీతికథ.

పూర్వకాలమున నముద్రమధ్యమున నొకద్రవ్యమును పాపమును దానిని ధర్మవర్తి యనురాజు పాలించుచుండెను. అచట నొక వైశ్యుడుండెను. అతడు మిగుల ధనికుడు, దయాళుడు దాత, బహుపుత్ర వంతుండు. వానింట నొక కాకి చేరియుండెను. దాని నా వైశ్యపుత్రులు తమ యెంగిళులుపెట్టి పెంచుచుండెను. అదియు మిక్కిలి క్రోధిత్వతనము బోలు పక్షులు లేవని గర్వింపి దురభిమానమున తక్కిన పక్షులను త్యజింపఁగఁగి విహరింపుచుండెను. ఇట్లుండ నొకనాడు కొన్ని రాయంచలా నముద్ర తీరము నుండి పోవుచుండెను. వైశ్యపుత్రుల హాసంబులనా కాకికింజూపి వానింగలసి గలిచి రమ్మని (సోత్యహించిరి. అదియు వారి మాటలకలఱి తారతమ్యజ్ఞానములేవి మూఢమతితో వానికన్న బలముగలదాన నను గర్వంబున మిన్నముట్టి పోవు చున్న వానింగలసి కొని వానిలో మేటియగు దానినే నాయుత వేగమున నెగుర గలవేషా మూతము రమ్మని పిలచె. అందుల కామరాళంబులన్నియు నవ్వి కాకమా వేము మానస నర్రోప రంబున నుండు హాసలము, లోకమంతయు దిగుగు చుండుము. ఎంత దూరమైన నెగురగలము. మాతో నరిగా నెగురగల పక్షులెక్కడను లేవు. అట్టిమాలో బలశాలితో పఠగించితివి. ఇంత కుమున్నెన్నడను కాకులు హాసలతో తులతూగ నెంచుట కనివిని యెగుంగము. ఆమాటలువిని కాకి తనకు నూటొక్కగతులు తెలియుననియు మీలో బలశాలియగు హాసమును గలిచి

కాకలకు పోగురు హానలక గ్రుండును గలిగించెదననిన నాకా
 కిజే పీలువలకిన హానంబా కాకింగాంచి నీవెరింగిన గతులు మే
 యెంగము. అన్ని నక్షులవలె నాకాకమున నగురుదము ర
 మ్మలిన నచ్చట గూడిన తక్కిన కాకమ్ములు నూటొక్కగతు
 లుగిన కీచి కొక్క మాన్ద కురిగిన నీవు మచ్చించి భంగవడి
 కువనని గేలిసేయ నాహానంబు వానింబాసి మిన్ను ముట్టిచని
 యె. దాని వెంటనే కాకంబు నుంజనియె. హానంబు హందగ
 తంబోవునుండ కాకంబు తీవగతింజరుచు హానంబును గేలిసే
 యుచుండెను. చూచుచున్న తక్కిన కాకంబులు సంతసింపుచుం
 డె. ఇట్లుకొంత కడవకునకికి కాకంబు సిహాయి నీటిలో బడును
 నీచుచు నగుక బాలక ప్రాక పాయాబుక నున్న గని హానంబీ
 గతి యెట్టికని యగుక కాకంబు వశ్యాత్త ప్త చిత్తంబున హా
 నరాజహా! ఎంగిలికూ ప తీని ప్రొవ్విగర్వించి యుంటిని. నాబు
 బున్నుకు తెలిసికొంటిని. గర్వకుడగినది. నాయందు దయయం
 ది ప్రాణంబులంగా పాడుము. తిరుగా నాకాకలలో గలుపుమని
 కనా లాపంబుల్ బ్రాహ్మింప నాహానంబా కాకంబును తనవీవున
 కించి కొనికెచ్చి యనాస్థానంబు కంకేచ్చి తక్కిన కాకులన్ని
 యు విచుచుండ నికముందిట్టి బుద్ధిహీనపు పనులు చేయవద్దని.
 బుద్ధిచెప్పి యగేచ్ఛంజనియె.

పీల్లారా! ఈకథను వింటికిగదా! దీనినే హాన కాకి
 నా పాఖ్యానమందును. ఇయ్యది కౌరవుల వలన గౌరవముగా

బెంచబడి కృష్ణార్జునుల నెక్కటి కయ్యంబున జయింతునని నం
 భోక్తులు పలికిన కర్ణునికి హితబోధగా శల్యుండు చెప్పినటుల ప్రే
 మహాభారతము వలనఁ దెలియుచున్నది. ఇందువలన దెలిసికొన
 వలసినదేమనగా, సృశక్తి హీనులగు వాంఠులచే బెంచబడి
 క్రోధిగర్వింది తారతమ్యజ్ఞాన విక్లినులై యెంతవారినైన జ
 యింపఁ గలమను కొనుచుందురు. అట్టివారిని ప్రోత్సహించినచో
 వారు సృవరబలంబుల నించు కేనియు నాలోచింపక బలాధికుల
 నైన దీకొందురు. తుదకు వారిచే భంగపడి వశ్చాత్మాపము నం
 దెదరు. అట్టివారు కాకులుగా నుపమింపబడినవి. గొప్పవారు
 తమ్ము నెదిరించిన వారిపై నైనను కరుణగలిగి యుందురు. వారికి
 గర్వభంగ మొనరించి యుక్తమార్గ గాములఁజేయఁ జూచు
 చుందురు. వశ్చాత్మప్ర గిత్తులైనచో రక్షించెదరు. కానిచో శి
 క్షించెదరు. అట్టివారు రాజ హింసంబులుగా నుపమింపఁ బడిరి.
 ఇట్టి నీతిని బోధించినను కర్ణుడు తన యుద్యమమును మాను
 కొనలేదు. నరనారాయణుల బలాబలంబు లెఱుంగును. వారిచే
 తానును గౌరవులును నశించెదరనియు నెఱుగును. దుర్యోధ
 నుడు సంధి కొడంబడు వాఁడు కాఁడనియు నెఱుగును. గాన
 తన రాజభక్తికి లోపయు రాకుండునటుల ప్రవర్తించి సూత
 పుత్రుడుగా నెన్నబడు చుండిన తనను అంగరాజుచు గావించిన
 దుర్యోధనుని కొఱకు తనప్రాణంబు లర్పించి ఋణంబు దీర్చు
 కొనెను.

స ర ల .

క న క బి త ర వ య .

అయ్యది సరళ ముదలి దయచేమాత్రము కాదు. స్వార్థవశ్యమే సలిసోవగునకు తన సోపరి అయినట్లది వారి యిష్టాతి కేకంబునకు న్యతికేకమైన సోదరిని నిరాకరింతునను భయాలు మునునం దున్నుమై ను ఈవిషయము దంతగా గలుగ జేకొనుట నేను. కాలి చాటునూటుల సరళను దూషిం గుచునేయుండును. అందువలన ప్రయోజనవేమి? పవిత్రాన్నే హానుబంధమును దొంగిండుట కెఱువమున్ను! సలిసి తన సో దరుల కెఱుకొనడొనినవార్త దెలువటకే వచ్చియుండెను. గాని తనసోదర దీనానందము గనుగొని మరచిపోయెను ఈసాధము పంటినే సోనీరి వాసాధపంబుగలగు

సరళ:— అది! ఏమి గానికప్పు శ్రమజె దెవవు? ఎన్నడై న నీ గు కేకంబు నీవెఱుంగుచువా? నా వాస్తవ యుగీకరించి తొ గుం .

సలిని:— సోదరీ! ఎన్నెక్కడ వావింపుమంటినా? నీ శ్రమ నాశనముకాదో! నాపన్నులనుమీరిని యింకెన్నయ దానీకై వా వాస్తవ యే నివ గీలంచుము నేనేమి మహా శౌఖ్యవాయ వి నని వావింపుమంటివి గాం బోలు నాసోదరియణి కెప్పి దీ పంతానంబులుగడచి శౌఖ్యవ్రదపిననూలు లనడెంనుచో అ వ్వుడే నాం శౌఖ్యమని తిల మును. నీవు నమ్మువుగాని నా పనీజనకు లిరువురెల్ల వును నీదీనానందకే ప్రచారము చుండును

జరణ: — నా నిర్భాగ్య జీవితాంధకారమున నా సోదరీరామ ది
వ్యజ్యోహనములును నివసించుచుంటున్నాను లేనిమొదలు
వతిమేగదా! సోదరీ! నీ వాప్య పూరితవాక్యములు కౌత
విమిలించును ఆహా! సోదరీ! ఎట్టి జనన జనకులకు మీకు ;
మీకై జననీ జనకులు ప్రాప్యవలయున నెట్టి తపంబూ ద్విహో
గదా! నిర్మలా! నీ కుటుంబములకు జీవిత వాక్య విచారించును గా
ని యీ యాకాశముల వ్యజనాభ్యురయ బుల కై నిచ్చగించని య
నూనూ వగులును జనులకు వైచారి విషయ మె తి యుంపన
గిమో నుడుగవలయునా! సోదరీ! నా విచ్చివహించుపుగివా!
నీ కుటుంబములచే నీ కుటుంబములవలనయు ప్రాప్యకంబునో
నీ ముగించును తియమిగు సోదరీకరంబు విష్ణు కిషిగంపం తే
సిం నోదరీకండు నన్నె తిని దిండునో ఆలోచించును

సరీర — చా! నుదితని నాథా! నా సోదరీని కిరుడే వి
చ్చేసినా నీ కేసునా క్షేత్రవైపుకై ముఖదేవి ఈషమంబు
నో దారమునోతి

సరీర: — అబ్బో! మోహనరా నాచోచెగా! ఏయీ ఇ
ని తి కుటుంబము క్షే సెను (కీ దిటి శ్రియ వింకకింతు చాల వాలవ్య
మిగా వచ్చును దెనుటా! సంవదగ నున్నదిదా! " అని
క్షేత్ర భాగము దీపించుచున్నో! నని భూవకమునోవా " అను
వాక్యము ప్రార్థింతునుగీమిగా నీ నెచ్చేటి! పూర్ణ భావ
తియనీ అందలకును నుకి సం యో ముం దు సరీరచేత

కరుదెంచెను. ఆకర్ణాంత కోమలాక్షణనేత్రీంబు లా గుపకుని ఉత్తమగుగుంబుల యాదించుచుండెను. జెంగాలీకాళి పా నుతి మానున కొకవింత యందము నొనఁ గుచుండెను. ఆజాను బా హులు వెడవనకింబు వావీగునివృథత్వీము చాటుచుండెను. ఆ కుమారు డేహాభాగ మున్లుకాంతిని గేలి యొవర్చుచుండెను. తెల్లని చువనుల్లును, మజీరు హాఫ్ పారము మెయ్యారము గ స్కంధభాగము వేలూపు తువ్యాలును నావన్నికాశ నీటును వ్యక్తీకీంచు చుండెను దరహాస

అధః ముపై నూనూగుమీనములెంతయు నందమొసఁ గుచుండెను. ఆ ముచుండెను మందహాస ముదా వననానిమిందుండె సక కా ! ఏమంటివి ! నిను నిందితుడనియా ? సరికేకన్న నశని యొప్పువలెను గూ నీ నుతి కాళి కుము. ఇకవును నాకు వ మాచుని నుక్కుము. నిను నిందితుడనిన దనూచుయుండని వినుకేక్కిర యాకవిశ్వంబు నిందించెను.

సకల:— మోహా! ఆంగ్లభాషాల్లా మజీక యునివందువ లని ఫలిత మిదియేకాఁ జాలు. బహువిద్యావ్యవస్థికి నకల క ల్యాక నుచాఫాబుకగు ననుభావకమిది చూచుటయా !

మో:— అటుకాదు. సకలా ! నిన్ను వాంఛించుకాలిని కట్టి కట్టించితివి తిన్నుకొనినను కట్టించితివి, నీకన్నులేల ప మికభాషానిధికి అ జానాము. నీకొకరు ముఖాతిక్య యుమునఁగాఁ జాలు. నీని ! తొలి నుము మోచువునుచు

అంధ్ర లక్ష్మి.

మ. అష్టాదశములో నెచ్చెలులవిధిని నేనుకూడ బ చుకొందును. అని భుజభాగమున వేలామఱి వ్యాజును కటితలంబు వ్రాటి, నిజుడలగు చేతులపైకి హా పారముతోని నలిసిన రఝుండున్న ఛాత్రీనింనుకొని జలపూరిత పాత్ర నాబావిరుండ్లి లాగుచుండును. ఇదంతయు నిమిషనూత్రమున జరిగెను. "మోహనా! ఇదేటివ్యాజుము. ఇప్పుటివఱకు విద్యావ్యాయోమమువా నడస్తి యున్న నీవేల యీహాతభాగినినొక కిల్లుజేసెవచ్చు. నగరగాఢమును చేరొందిన యా కలకత్తా నగరముయొక్క వింతలేమైరజాతిన్నెయం దానీచుండవై తెప్పిన కర్ణరసాయనంబుగ నా లించి యానంది చెర. అనగాఢ క్ష క నీ రసవరము "అనిబల్కుచు బావిని నరూపించెను. అచునజేం జల పాత్రను వెలికినీని కొంతసేపు ప్రతిపల్లెయను జేర్చుట కేర్పడిన జువాదిలో కొంతజల మానుకమాని కరంబులపైబోసి నిచచేలాం చలము కరంబులతడి మొట్టుట కశనీనానగెను. "అలా! నేను హా మౌతివిలువైనది. నముంబులు ను దహనముచి తేలంబుడ వరిళా! నీవస్త్రమేల మొనరిగోలి.

బలిని:— మోహనా! నీమొహనా తనీమొనరినాబోలు వ మి నుళా! అంశనోగాదా నియత వా యుము.

నరళ:— అవును.

మూ:— సోనరీ! నుళా! జునినమునుండి భో భావంబు లో ల్గించి మొ ను ముచ్చా మి నేకవృత్తి జరించుటయేనాకోరిక.

సరళ:— సద్గుణావతంసమా ! సోదరా ! మనయం దివుడుమా
త్రమున్న లేదభావమేమి ! నెచ్చెలులారా! ఇవు డీనంధ్యారాగ
ము నాకర్తవ్యముగా జ్ఞప్తికే దెచ్చుచున్నయది. మిమ్ములవిడిది
వెడలుటకు మనంబొప్పకున్నది. ఆవల జననియాజ్ఞ మీకుటకు
వీలులేకయున్నది.

సలి:— సరళా ! ఇంకను కొంతప్రొద్దున్నదిగాదా ! ఇంతత్వతి
తముగ వంటయేల ?

సరళ:— ఆమెయాజ్ఞ రుది.

మో. — సలి! వంటచునిషి యున్నదిగాదా ?

సలి:— ఇప్పుటలేను. ఆమెచు తన తిమ్మునియింటికనిపి యా
మెవనులన్నియు నీమెపై బెట్టినది.

మో:— అదియేమి ! అచటి కేలం బంపెను ! ఈ రజసికృత్య
ములకెల్ల మహా దేవరావుగా రూఠకుండురా ! కుమారికచే నిర
టివనులెల్ల జేయించుట కంగీకరింతురా ?

సలి:— తల్లి కష్టించుచున్నదని ఆమెను బరిపెను. మహా దేవ
రావుగా రేమిచేయుదురు. ఆమె వశవర్తినియై మెలంగు చు
న్నారు.

మో:— కట్టా ! ఎంతటి పాపకాలము !! కన్నసుతులపై నిం
తటి కారిన్యము జనకులకేగల్ల, కామినీచశవర్తులై సహజగాంభీ
ర్యము గోలుపోయిన వారల నింక దూషించనేల. ఈ సుకుమా
రగాత్రి కీయల్పవయస్సువనే యెంతటి కష్టపరంపరలుజేకూరె ?

అంధ్రలక్ష్మి.

నరళా ! మేముకూడ సీతో వంటయింటి కరుణించవచ్చునా ?
 నరళా:— సోదరులార ! మాజనని బంధువులయింటికి వెళ్ళినా
 డు నిరభ్యంతరముగ రావచ్చును.

నళిని:— సోదరా ! ఈసుగుణ నొక భయంకరావద చుట్ట ను
 స్పంది. లోనికిరమ్ము తెల్పెన. ఇంకను యిచట అలసించిన పా
 పము నరళావనికి ప్రోద్బుధోవును. అందువలన ఆమె శిక్షా పాత్ర
 గావచ్చును.

మో:— నరయే రండు. అని మువ్వకు గృహాభిముఖులై
 మనము సాగించిరి.

న తీ హి త ము .

కావ్యము: మొదటి

కె ను క తీ త ర వా యి .

ఇందిర:— అట్లూరకున్న బౌగుగనే యుండును. అతను
 గూడ వీరిని నా నామాటలాడి : "ఇంక నాయుంట నుండవలసిక
 యవసరములే" దని వెడలువలకు నదలించెనట.

సుగుణ:— అవును. అదియును గూడ నామెప్పీరితవే. అమె
 చిత్తానుసారము యాతఁడు నడువవలసి యుండుటచే అట్లూన
 ర్చెను. అదియుగాక కామాంధిత ప్రేమప్రకాశమును దొలం
 గించును. చెలీ ! ఈభూతలంబున త్రోసునందు మాతృప్రేమ
 నొకదెన ఇతరప్రేమల నొకవైపుననునిచి తూచినచో మాతృ

వ్రోచువైపునకే మునినూపును. జనసీపీమ యుమాల్వమైన
 పెన్నిధానమని నమ్ముము జనకున కంతప్రేమయుండు తును
 గాని ఇకపురి వ్రోచుయట్టి పెర్నిధి ప్రపంచమున వేరొకటుండు
 తును. స్త్రీసంబులకు అత్త మామ వలులనేవ ; పురుషులకు
 జనోజుకనేవ ; భగవత్పూజకన్న వెక్కడని తలంచుము. జగజ్జ
 నకుఁదుఁగూడ సిట్టి పూజనమునకే నంతసించి ప్రోత్యక్షముగును
 "రాయివంటిసిల్ల లక్కవంటితల్లి" యనుసామెత యన్వతమా !
 కాదు. కాదు. సుతుఁడెన్నిదూరమున లొంగివను, ఎంతదో
 మామొంపు నంకల్పించినను, ఎదిగెయ్యెను ఇంకెన్నికట్టకృత్యం
 బు లొనర్చుచుండినను, ఒక్కసాటి కవట్రతముఁ బ్రకటించుచు
 వైః ఆమాత్ర్యయసి బిలదిన నంతయో అవరిమి తొనందినియై
 సుతుని దుష్కృత్యంబులెల్లమఱచి ఘోరా సుగుణంబులక్రియ
 భావించి ప్రోషోజ్యులొగ్గియై లాలించును. ఇందిరా ! భానుఁ
 డస్తగిరికేరెను. సెలవిమ్ము పోయివచ్చెద.

ఇందిర:— సుగుణా ! ఇది పూర్తిగనాలించకయె వెడలెదవా?
 సుగుణా:— సోదరి ! మాతృప్రేమ వర్ణింప నాతరమా ! ఆ న
 ర్వనాక్షీ యగు నిందిరారమణుండు గూడ హర్షించి నిజహాపం
 బునప్రోత్యక్షమై ఆపందమును వెలిజేసిన యొకచిన్నగాధ రే ప
 రుడెంచెప్పెద. నేటికి సెలవిమ్ము. నేనాలసించివెడలిన నెవ్వరు
 ను నాయుండుఁగల ప్రేమాతిశయంబున నేమియుననరు గాని
 వృద్ధులగు మాయత్తగారు మదికట్టుకొనెదరు. నేనుండియు నా

మొను కప్పువలెనుట కరిగి కరింపఁ జాల గాని ద య యుంచి
 'సేవిమ్ము.

ఇందిర:— సుగుణా! నీ సుగుణాళితే బంధితనై మరల నీవర్ష
 నమగునటను నిన్నే ధ్యానించుచును మన సుహృద్భ్రత వార
 మానాధుండు దినదినాభివృద్ధియొనర్చు బ్రోద్ధులగావింప జేసెన.
 శుభమగుఁగాక పోయిరమ్ము

ఇందిర:— సుగుణా! నిన్న రాత్రి నీచెంతకుబంపిన రవ్వలకు
 ద్దు లెట్లున్నవి. కొంచము చిన్నవిగనున్నవిగదా

సుగుణ:— నెచ్చెలీ! బాగుగ నేయున్నవి. అంతకన్న నీ చిన్న
 వదికి పెద్దవి బాగుండవు. నానిమూల్యమెంత

ఇందిర:— మూకువేలట. సరియే నీకునచ్చిన నాకుగూడ నచ్చి
 నట్లే ఏమట్లాలోచించుచుంటివి.

సుగుణ:— సోదరీ! మన స్త్రీల కలంకారములయందును ఆ
 భిలాషను స్మరించి ఆలోచించుచుంటిని. సోదరీ! పిల్లికి బిచ్చము
 పెట్టని పిసినిగొట్టయిన గృహిణినిని వివిధాలంకార భూషితల
 గానొనర్చి తానొక అంగవస్త్రమునుధరించి ప్రేతమువలె నుం
 చును. నాకీ యలంకారములయం దంతగా నభిలాష లేమను
 మా! ఇందిరా! నా స్వల్పాభి ప్రాయంబుల వెలిబడచడ నా
 గ్రహింపవుగదా!

(సకేషము.)

శ్రీ ర జ్జు .

శ్రీ హ య గ్రీ వా య న మః

ప తి భ క్తి .

(న వ ర త్న ము లు •)

[శ్రీ ముత వర్ణముల వేంకటేశ్వరము, కాలేజి, విజయనగరము.]

కం॥ శ్రీ శరముగనద్దుః శో
భాకరముగ భూరికీర్తి • భాసురచరిత
ప్రకటముగనానా ధ
స్మాకరముగ భవనిఁగొల్ప • వగునతికెప్పుడు

కం॥ పతిమోదమె సతిమోదము
పతివతయె సతికివంత • పతిసౌఖ్యంబే
సతికెప్పుడు సౌఖ్యదనుగుఁ
బతిభక్తియె సతికిదైవ • భక్తిధరిత్రిన

కం॥ కుటిలాయత్తుండమున
న్వీటుఁడైనను సంధుఁడైన • తెంగలియైనం
బటుతరమూర్ఖుడైనం
బటులోగు) డైనదిక్కు • సతికింబతికా

సీ॥ రాజ్యంబుఁ బొసి ఘో • రవనంబులకునేఁగు
భర్తతోఁజవియెనే • పద్మగంధి
కాననావనియుదుఁ • గార్పిచ్చ్యమున్నగు

కష్టాళికోర్పనే • కమలనయన
 తనువుతులొనము • లో నైవనము నీ
 శ్వరునప్పుదేర్పనే • చంద్రవదన
 తనయనింగోల్పోయి • తనభర్తచేఁజంపఁ
 బడ సిద్ధపజీయేనే • పడతిమిన్న

తే. గీ. యిన్ని కష్టాళికోర్పనే * యిన్ని మిన్న
 యట్టి చంద్రపుతి చంద్ర * నాలకించి
 నడచుకొనవలెఁ బుడమిలోఁ * బడతులెల్ల
 భర్తకంటెనువేరెదై * వంబులేఁడు

నే. కంఠంబునంచు మం • గళనూత్రీములగట్ట
 యొమ్మిమొబ్బోచు పాళి • జేశ్వరుండు
 ఏవన్నుపడిగన • నానన్నునూడెచ్చి
 యిచ్చిప్రేమించు పాళి • జేశ్వరుండు
 ధనముసంపాదించి • దారాత్మజులను బ్రే
 మించిపోషించు పాళి • జేశ్వరుండు
 తనతోడఁజెచ్చి కే • పనికొనర్చినను గో
 పింప కేలుకొను పాళి • జేశ్వరుండు

తే. గీ. తనదుసుఖదుఃఖములను బా * ల్లానిభరంబుఁ
 బానుగూడవహించెడు * పాణవిభుఁడు
 శాక ధరణీతలంబునఁ * గలఁడెవేరు
 దేవుఁడొకఁడు పతివ్రతా * తిలకమునకుఁ

శ్రీ రక్ష.

శ్రీ హయగ్రీవా య నమః

స తి భ క్తి .

(న వ ర త్న ము లు •)

[శ్రీ ముత వక్త్రముల వేంకటేశ్వరము, కాలేజి, విజయనగరము.]

కం॥ శ్రీ శ్రీ రముగనద్దు శో
 భాకరముగ భూరికీర్తి • భాసురచరిత
 ప్రోకటముగనానా ధ
 ర్మాకరముగ ధన్వనిఁగొల్వ • నగునతిశేషుడు॥

కం॥ పతిమోదమె సతిమోదము
 పతివ్రతయె సతికివంత • పతిసౌఖ్యంబే
 సతికెప్పుడు సౌఖ్యదనుగుఁ
 జతిభక్తియె సతికిదైవ • భక్తిధరిత్రిన్

కం॥ కుటిలాయత్తుండమున
 న్విటుఁడైనను సంధుఁడైన • శంకలియైనం
 బటుతరమూర్ఖుడైనం
 జటులోగుఁడైనదిక్కు • సతికింబతికా

సీ॥ రాజ్యంబుఁ బాసి ఘో • రవనంబులకునేఁగు
 భర్తతోఁజనియెనే • పద్మగంధి
 కాననావనియుదుఁ • గార్పిచ్యమున్నగు

కష్టాభిరోర్చనే • కమలనయన
 తనుపుతుశోనమ్ము • కొ యైవనమ్ము నీ
 శ్వరునప్పుదీర్చేనే • చంద్రవదన
 తనయునింగోల్పోయి • తనభర్త వేణువంక
 ఒడ సిద్ధపడియెనే • పడలిమిన్న

తే. గీ. యిన్ని కష్టాభిరోర్చనే * యున్ను మిన్న
 యట్టి చంద్రమతి చరిత్ర * నాలకించి
 నడచుకొనవలెఁ బుడమిలోఁ * బడతులెల్ల
 భర్తకంటునువేరె దై * వంబులేఁడు

నే. కంఠంబునంను మం • గళనూత్రీములగట్టి
 యెఱిమియెఱోచు పాి • జేశ్వరుండు
 ఏవస్తువడిగిన • నావస్తువుఁడెచ్చి
 యిచ్చిప్రేమించు పాి • జేశ్వరుండు
 ధనమునంపా దించి • దారాత్మజులను బ్రీ
 మించిపోషించు పాి • జేశ్వరుండు
 తనతోడఁజెచ్చి కే • పనిచొసర్చినను గో
 పింప కేఱుకొను పాి • జేశ్వరుండు

తే. గీ. తనదుసుఖదుఃఖములను బా * ల్లానిధరంబు
 బానుగూడవహించెడు * పాణివిధుఁడు
 కాక ధరణీతలంబునఁ * గలఁడెవేరు
 దేవుఁడొకఁడు పతివ్రీతా * తిలకమునకుఁ

తే. గీ. భర్త నూటలగు మాకుగాఁ • బల్కరామ
 ఒకసి మున్నుఁ బతి వీడి • యుండరాదు
 భర్తతోఁగూడియుండని • భార్య యిల జ
 లంబులేవి నదీచి నా • మాంబుగాజె

తే. గీ. వసువశ్యున్ను సానిత్రీ • భర్తఁబాసి
 యతనిని కువక యునువెను • నంతి మగల
 భర్త సానిత్రీని ముట్టొని తెప్పి • విరముల్లొలవె;
 భర్త కంఠును వేరె డై • వంబులేఁడు

తే. గీ. సీత దమయంతి యున్నను • స్త్రీల సచ్చ
 నిత్రీయలనాలకించి యా • రీతి నెప్పుడు
 • భర్త నేమిచావతి పతి • ప్రతయ నానకు
 భర్త కంఠును వేరె డై • వంబులేఁడు

తే. గీ. స్వరమునూపంబు కోకల • నంతకులకు
 విద్యమే నూపముల కునూ • నీ ప్రజలకు
 శరణి నోరిమి నూపంబు • తాపసులకు
 భర్త నేవ యునూపంబు • భామినులకు

శవరత్నములు వనూపము.

చంద్రమతి

స్త్రియకు చాలిద్రత్యమేభూషణము పతివ్రతామగొతుంబుగలకాంత
 యొట్టి దుష్టుడు కావ్యమునైకము జేయగలడు. ఆమె యుభయ లోకంబులి
 డునుం బూజింపఁబడును. పతియే భగవంతుడని తలపోసి, విగతగతియ నా
 తని నెవ్వఁగాయక. యాపని పాపాపవంతులను హృదయపీఠులునఁ జూచు
 జొల్పి తులనిని నేవింపుచు వతిధులుం బూజించు యోషాత్నము నకలఁజ
 నులచేసిను గొనియాడెఁబడును. వేయేల ! పతి యెప్పుడును బతితోడనే లో
 కంబని యూహింపవలయును.

మున్న సాకేతపుగంబును నేలు వారికృష్ణుండగు పువయితే జ్ఞా
 క్షుండగుకలఁగు. ఈతఁడు నూర్వరంశజాఁడు. ఈతఁడు భ్రాష్ట్రపేరుచంద్రమతి
 ఆ నృపాలున కీ చంద్రమతియందు లోహితాస్నుడగు నొకకొఱు కుడయం
 జెను. ఆసత్యమనునది కంఠికాగడంబెట్టి గాలించి కూచినను వారికం గుఱి
 తునంబునఁ గానుసంపదు. సత్యము వారికృష్ణుని చిత్తము తివను నివాస
 ముగాఁ జీసికొనియుండుటచేత నాతనికి సత్యచరిత్యుండఁడను నామము
 కలిగిఁగది. చంద్రమతియు భర్తకుం దగినభ్రాష్ట్రులు లోలోనైనను, నవ్వుల
 కైవసు సుక్ష్మింకలయు బొంకను ఇతిమలను, తననాని సమభాగమున నార
 యను యందును. పతి పవనంబుజనేనమే మహాభాగ్యుఁడని తలంపు నుండును.
 సుఖాంబులన్నియు ముద్దగానొన్న, చంద్రమతియతిమంది, యజాఁగు స్వ
 స్థిందినాఁడని చెప్పకచ్చును.

ఒక సమయంబున నింద్రసభయగు సత్యమునుగూర్చిన యొకవత్స
 రాగా, వశిష్ఠుఁడు నేమేమినినో భూలోకంబున నసత్యమాఁగినివాఁ డొ
 క్కఱు చాశ్చంద్రుండే కని చెప్పెను. అందులకు విగతగతి కోపస్వభావుఁడగు
 విశ్వమిత్రుండలిగి హరికృష్ణునిం బొంకింతునని ప్రతిజ్ఞచాఁల్చెను. ఆయి
 దువును బుడెములనేసికొనిరి. ఈసమయంబునఁ దే హరికృష్ణుఁడొక్క మేధ
 యాగంబు గావించి, యర్థులకుం గారలనిగవి యొసంగుమండెను. ఇది తుంచి
 సమయమని యా నృపాలుని బొంకింపవలంది విశ్వమిత్రుఁడు హరికృష్ణుఁడ్ర

చంద్రమణి.

నిన్ను కడదొచ్చెను. హరిశ్చంద్రునిను నువ్వనుచు చూచింది. నీకంటుక
 కాసినుంటిని, "మనశ్శ్రీ! మీకాకదే నీకు భ్రష్టమైతైరింది. భగవీనువా
 దిరజయ పోతుంటికి నావునను పోవనన్ను గాంపినది. తమకుభీష్టంబె
 ట్టియోయో తెలిసి నన్నుం గృతానునిజేయించు మీకోరికం దీర్చకనూంబని
 తికను. విశ్వామిత్రుం చాతనింబాది "రాశీంచా! ధూలోకంబుం ౧౭
 రాజులంబరిగోన నీవే సత్యవాక్కురిపాలకంబనది నీ యుకోడిందిను సకల
 దిక్కులనుంబును ఘో గాంబునుంటింది విన్నోవింబ యనున నర్థతప వ
 చ్చితిని. చాతేంబయను లేదు నేను శ్రతువొక్కటి నేనుం దలందినాను.
 గానికి మనబా దీంకవైచెక్కి రత్తు మెంబూటికతో వింకమిత్తుకను పో
 ఘోయో యంకభనంబు వానుం గావలయుం. ఇదియే నిన్ను చూపింపదలంది
 అనుబొందింది చావకేంబంబనను నీవు వా లాభీష్టమందీర్చి సఫలీకృత మనో
 కథుంబనగుము" అనిపలికెను. అనితి పావ్యంబుంబుం డింబుకొట్టుక నుం
 బుంపక, మంబ్రించిలచి గాజేయించు కోరికభనంబుంబయ్యు విమ్మనివలికను.

ముందన్నచి ముసల్లపంబుగో అనునవ బ్రాహ్మణుంబుని వెక్కికత్తముం
 బెట్టి మిరను నవకర్మమంబింబుటంబం గంకంబువాల్చిన, యో మునింబ్రుంబు
 భంం బివ్వదేంబునోనును! హరిశ్చంద్రుంబుం బిచ్చియిచ్చుంబుంబుంబుం
 భన మెంబంబోనగా వామునింబ్రుంబుం బహరిశ్చంద్రా! నీ రాత్రివైచుం
 కు మెచ్చితిని. నీవొంబంగిననాముదే నాశ్రమవు తప్పక బయకును. కాని
 యీ భనము నీస్వంబు దీసికొనిపోయితి నేని చా మిటంబం దగినలొవులేదు.
 వలసివచ్చుంబుంబంది గైకో నెదం గావున భద్రముగా నీ మొక్క నేయుంబు "
 మని వలంది యమ్మనింబ్రుంబుం దిరిగెను. హరిశ్చంద్రుంబుంబుం
 కుంబుం
 కుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుం
 కుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుం
 కుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుం

విశ్వామిత్రుం చంబటికో మూకొనలేదు. మాకుమ్మగంబుల స్వస్థిం
 చి రాత్రింబునవన్న సస్యముంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుం
 మెంబుంబెట్టుకొని. ఆవృపాంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుం
 ముంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుంబుం

అంధ బక్తి.

కాదని చెప్పెనును నవభాయుటకు సమ్మతించి పంకమయి నాకని
 కంట బయలుదేరిన. ఇట్లు భాగ్యపుత్రుడు వెంటబెట్టుకొని హరిశ్చంద్రుని
 క్రమం దరణ్యంబువ కరిగెను. ఇక్కడనుండి హరిశ్చంద్రుని కుంభక పునాట
 కును ప్రాగ్రంథమయి:ది.

అతఁడు కేటగండి కాలసి యొక కృష్ణముక్తి క శ్రమినిబహుండు
 కటి నొక కురంగును వారిచెగటి కరుదెంచి ప్రేమం చేసినంకెను. అత్యు
 ది విశ్వామిత్రుఁడై హని యాతనికిఁ దెలి కుడు బోధించాకొద్దు. వాహరిం
 బును దన కాదుకొనుటకు బట్టి కెప్పియిమ్మని కల్పించి వేమనగా నాతఁ
 డు పట్టువ చేబారి దానిబట్టుటకుం బహుంకేరణ అప్పుం బీఁచిని మార్గ
 నుండబ్బింది, విన్నావిలాశ్రీ శను ప్రాంతమునకు కర్మకు హరిశ్చంద్రుడును
 విరిగి బాణమునువే ను న స్వతి మందక ముప్పుకల్పకు ముప్పు. అట్టికన్న
 మునిబా నువే నమ్యుని విశ్వామిత్రుని సొప్రకుకేకీకని మెటి గి మిగుల
 భయానంకు ను నమ్మనిండుంకిని మిటిగి నేమిమీయుకో తాని తలంపును,
 మఱు భాగ్యపుత్రులు స్థానంన పకద్వి చేరిన. ఆరిం గొంకకీకీకీ వి
 క్షామితునిపంపుం నికనులు మఱొకకర్మ లకుదెంచి, హరిశ్చంద్రుని ము
 డు వేదానాన మువర్షం బాగ్రంథించిరి. వారు నూతంకాయుని విశ్వామి
 త్రుఁడై యుగ టంకేసి మునగాని కూపావనాద్రి వకెదానిబాంబులను, ద
 ను కేవల బాంబుల భూమండలమున కేవలబట్టుండిరి హరిశ్చంద్రుండు కీరి
 యుక్కణ స్థితికెటింగి, వారి కంగీత విద్యాభాగ్రమకు కంకరించి. తగిన పం
 కవంబుల నొందగి పంపుచుని మంచి కార్జునోపంకెట్లు కర్మకర్మణిలు న్న
 బాంబులెఱావి (రాజేంద్రా)! కేమల భవనానాకంది కన్ను దోలెను. నీ
 కొండలెందోరి చచ్చితిను. ఇందులకు నీ కంగీకరింకక యుండలేని నీ కుశ్రంబు
 నిమ్ము" అని అడిగి. ఏకపత్ని క్రతుండును సత్యవంతునిబోవకు నీ వాక
 శ్చంద్రసాక్షాత్తును డటి మధ్యోక్యోగంబునం దన కిట్లం బాంబుం బ్రవేశ పె
 ట్టునా! రాజులభగ్రంబును కెవ్వరును వసుకరాదు. అట్లగు నీయురాదు,
 ఇట్టికోకక గోరివండుకు పుసాబుం కింయక నాగ్రహంబున, భూలంబిలిది

యాకాశ్యకల సకలం బహిశ్చయం పలికెను భటులు మాతంగకాశ్యకల
 వానలను జేసిరి. వారు విడిచియిడు గదురయంబన నరిగి విశ్వామిత్రుని
 ప్రాసాదంబు వాశ్యంబును తమ్ముఁ గొట్టెను విన్నవించుకొనిరి. ఈసలసలం
 పని నండతాపి మహానాంబు చంద్రమున మండించుచు వచ్చి హరిశ్చంద్రు
 నికీటము నేలయకుట్టావచ్చెను. హాశ్యంబును మనిశాస్త్రానునిగాంచి
 "హాశ్య! నానతన వచ్చిన యపరాధంజేరి. నేను తను యాగ్రహంబు
 నకుం బ్రాసాదంబునకు కేమికారణము. మునివర్యా! వచ్చువర నన్ని భంబు
 లకు మీదానాంబుల కలిపియు నా కిటీటులునవకలి నననీయుండు. పాదం
 బు లిటుండెండు. బ్రత్యక్షంబు అనిపలికెను.

మునివరం దాతరిగాంచి కిటీటప్పంబు! నికీటము సోకటంజేసి నా
 పాదంబులుమాత్రమే ననకులేదు నీవు చేసిన దుష్కర్మంబునకు నాశరీరం
 బంబయు మండుచున్నది. ఆశ్రమంబున లేచి గొట్టివండులకై వ్రేలింది తా
 ల్లివహించిగా, నా వెండుపుకాసులైం మాసంగి యునశులనుగూడ కిటీంది
 తివటె. మునునాన శరీరకు నబులకు గొట్టుటకు నీకు జేతులెట్లాడెను. నీ
 పేరుపరకాశ్రమంబులు కాంతిలమైం నాపుటకా బ్రహ్మ యారాజ్యంబు
 నీపాదంజేసినాను. ఛీ! నీముఖంబులు నానకు బంచయహాపాతకంబును గలం
 గను. అని తీవ్రముగాబలికి, యిందుక శాంతినుకొంది, వెంగియు నా
 తని బిలాకింది, "హాశ్య! నా! జరిగినదేకూ బరిగినది. ఇప్పుడైనను నా
 మాతంగకాశ్యంబు మాఫీవు చేసియును. నీవు కుర్రాంబుల కందగలవు. నిన్ను నై
 రించె. తేచి నీవు పసుపాట్లకు మిసలేయి మిసిన పలికెను దాశ్యం
 బ్రమం బిందులకుం బ్రతుకై గంబుల నిల్లంబై వెన్నెను.

"జేవా! నా చిత్తవృత్తి కరిశోధించుట కిట్లు జెప్పమంటిరో మఱి
 యెందుకుం జెప్పమంటిరో యంఝుఝాంబులయొప్పును, నన్నిట్టి యధకా
 న్యకంబులకుం బ్రవేశకెట్టట మీకు ధర్మముకా? సత్యనా క్షరీపాలకుండ
 పని జేవరవా వెఱుంగరా! మాలెతలంగూడుమని బోధించుట యిదియేటిధ
 ర్మము. నీనాడైనను నిత్యోకవంజంబున నట్టి యధర్మకార్యం బాచరించినవా

తుంజిగా ! ఈయనకీర్తి మీదిమాత్రమే గాదా ! వేసేట ! అద్వైతనిభాషనకు
 గుఱుండు సమీపినన, నాపదలన్నియుం గలసి శిరమునైనెక్కో త్రోక్కిన
 పొ, రాజ్యంబూపినన, హేయమైన వృత్తి యలరడివన, సద్భక్తి కార్యాలక
 కాలంబునను, నసత్యభాషణమునను నాచిత్తము స్థలమియ్యదు. మీరు నా
 చిత్తము బ్రీక్షింప నెరసములేరు. సమస్త రాజకీయము దేశకవారికర్పింప
 మన్నను నర్పించెద. గాని యిట్టి యాసద్భక్తికార్యముమాత్రము నీ నుకు గా
 భ్యవము గాఢలికిన నాకీర్తియందరివాక్యములు విని మునీషులు దీనియే సమ
 యనునితలంచి " బా ! కానియ్య నీ సత్యవాక్పరిపాలనం జెట్టికయోమా
 చెద. ఇప్పుడే నీవు రాజ్యంబిమ్మన్న నిచ్చెనంటివి. ఏదీకెప్పు దివాళియ
 వంపియు నాకును రాజ్యమేలకలెఁని తోడొకయున్నది, ఆడింబుటొల్పకొని
 వత్సవంఘువపుకమ్మ" అనిపలికెను అప్పుడు చంద్రుని నామాంజాని
 యుల్లునలికెను. "నానా ! ఈమనిపంజనును నిక్కకుముగ మనఁబ్రీక్షిం
 చుటకీ చలమునఁబింపినాను ఇప్పుట్టక దేశకవారు స్థాపించుకొనిన
 యును, మానవులకు భార్యలిట్లొకను, సంపదలకు స్థిరములుగావు, కీర్తియే
 విలచును, మీసత్యమును మీకుం గాపాడుకొనుచుఁ బన్నియిక్కఱునద్వికను
 సత్యమును వివేచనరాదు, ప్రాణేశ్యగా ! మీరు వలికిన తెఱఱులన నీ గా
 భేయమునకు రాజ్యమును భారవోయఁడుగ

ఆహా ! ఏమి చంద్రునివాక్యములు! సాధ్యములం గా నీమెయే సాధ్య
 ఆమెవాక్యములు హరిశ్చంద్రులకు మఱింత ప్రోత్సహముచ్చిరం బాధ్యం
 గ్రుండు విశ్వామిత్రునిం గాంచి "మునీందా" ! ఈ రాజ్యంబు నిన్ను మొన్న
 జేదాక మీరే యేలియుంటికి ఇయ్యదియంతయు మీదియే ఇమ్మనినన్నిడు
 నేల ? పరిపాలించుట కిప్పుడనిచె నేని నైకొనుచు మీకు నారాజ్యము భా
 గవోయుటఁన్న నాకుం గావలసినభాగ్య మేమున్నది ? అనిపలికి దానూ
 ళా నొసంగిన బ్రాహ్మణక్షేత్రములుతప్ప దక్కిన రాజ్యంబంతయు నారలికి
 సమర్పించెను

వివ్యామిత్రుండు రాజ్యమునంతయు గ్రహించి యాతని భార్య

అంధలక్ష్మి

తుక్కుచూగుచుండఁ గవ్వస్వీపసముదముదిలి మహీచక్రబంధుఁ బరీహారించుక
 ట్టి చక్రార్థికి దవఁజుంపఁ ముగ్ధునా, దిక్కునేఁ యిట్లున్న వాఁడు నేల నిరు
 తేవనై మొక ధూనుకుంపగువాంబున నాపినె యింటి అట్టి మదఁ కాటి కీ
 యుదలపిన నూరిగయ నే నెట్లునొనికాఁగలగుడు దనుయఁ ది యీబాఁది
 కనమున దహించుట కనుజ్ఞగిమ్ము" ఈ ముఁగుల వివరాఁ నే గూమె చంద్ర
 మతి కాని నలు మృతి నొంపఁ బాఁజగు బోహిసుంపి నై యింబు నేమో యుని
 సంకయిని, అఁ బఱి నీకీ! స్మఁ గూర్చ వాకీ నుంబి నెఁ నూఁకొండఁ గ
 నాని నా నుజుఁబులనికీ బోల్రుమావెల బుచ్చునొవఁ గి కనఁజును దహించ
 నెచ్చుటఁ గేను కర్తనా! నాని కావన, నికలఁ జుండున్న మంకకనూ
 త్రిమునై విక్రమింబి కావనవె య్గు" అగరికం నం దయతి మ గళనా
 త్రి ముక్తా మాశ్చ్యే ముఁ గవ్వంబు దక్కఁ బాఁ కె ల్లికి గావింపెదను. 4
 కా నమున నాఁడే వాఁకృంఘ్రుఁడెఁ కి రిని గంపించు నగవులఁ గు
 వాదుఁబునారమున నుం గిది కంఠపఱికి కా కలం గుంబు న్నా యెచ్చు
 లాని అంఠి! పఱిదుఁఖంపినఁ బునొకఁ బఱిదు నీ యుజులాని పఱికి
 రూఁ దెమ్ము నే గి క కేటంబున నూయదుఁ దెకఁ బఱిచె న్నిన అఱిటి
 చంద్రమతి నింఁ రిత్తు న్నూయవఱి కయ్య ను నొంబున వాగ్ధనుధ్యనుం
 దు విశ్వామిత్ర కీలే యుంఁ జొంబుల కాకాజాఁ ఘ్రు నునింజుపి గూమె
 యొంబుఁ బెట్టి నానినొయి రాజధయి లఱదెఁ ది గూఁ జాఁబు కై యీ
 బాఁది జ ద్రనాలి రే జు కెని గూమెఁ బుఱుకొనినొయి రాజస్పృధింబె
 ట్టి అమెఱు వీవఱుఁ దనఁ గొని నొ ఁ కింకృతము కీయంపు వం రాజా
 జ్ఞునిచ్చెను నియి లామెఱు గొనినొ ఁ బాజ్ఞువఱి వఱగా వా కృంఘ్రంఘ
 తిని సతి నుఁ గు చంద్రమతి యింఁటి న్నూ కృంఘ్రును పఱిపి రుంఁ గునా నుని
 చింతింబి, మెట్టికీ ను క్షే న్నంఁ గలఱింబి, గూఁ గుఱు కింకృంఘ్రంఘ నీ నుఁ
 బోల్రునూఁజుంబు నిక్తకలఁ గుంఁ దుల శంఁ బుఁ బూత్రి పమేలింబుగా
 నుజుంబి, గూజాఁ నీవ్యా ఱింఁ దు దనుఁ గాఱింకృంఘ్రముంఘు మెచ్చి
 తిమి నీ సత్యమును బఱిక్షే పఱవలలలి విశ్వామిత్రుఁ డిట్టుఁ కీసేనాధుని పఱికి

బాలాహితబోధన.

బాలింనుని, గాకీలానయనుని ప్రతికీంకిరి. విక్ర్యాంగ్ గుండెను కనిపించి, కు
 తిక్కంప్రవి వికుతింది యుతలవాచ్చిలలు మరల వాతనికర్పిలది వ కింకెంకె
 తేనీ సత్యమెచ్చుకుదప్పుక * నిర్మయసు ని
 కేనంకంకంకీయసు * తిత్తమందు
 పతిలవిదవాదనంకెకి * పవతిమిన్న
 యుధులులోకముల గుక్కీ * నొప్పినిగాలు

చేసెల కుంబ్రినలు

— బాలాహితబోధన —

— బాలాహితబోధన —

[శ్రీయతుత అల్లమరాజు బాలకవి, బామ్మిలి.]

బాలకవి

- కం: క్రీకరమై పద్మనాళి
 భాకరమై భూరికీర్తి • భాసుకవరిత
 పాకీకటమై నానాధ
 బ్రాకీకరమై ఉప్పునిగొల్ప్య • పరియమై బాలా ! ॥
- కం: పతియేదిక్కనిమది నం
 తతమునుదలపోసి నాని • నట్లయిభక్తిన
 ధృతివిహారంగ నెనింపుమ
 నతిముదమున మను మునిభము • లంకుముగొల్పా ! ॥
- కం: దైవశ్రీరణంబొక్కని
 పావనమరితలంచినారి • పాపాబంబులి

ఆంధ్రలక్ష్మి

తీవిగఁగొల్పుటెఱుంగుచు

భూవలముముసందుఁ గీర్తింఁ + బొందుముబాలా ! !

కం॥ నీకెలవిద్యాభ్యాసము

బాకటముగఁజేయుగురుని • పాదయుగంబున్

లోకులీ మెచ్చుఁగఁగొల్పుచు

నీ కిరములు మోక్షిమొక్కి • నిల్వముబాలా ! !

కం॥ పెనుబాములకున్ లోబడి

ఘనయాగములాదిపుణ్య • కార్యస్తామం

బొనరిచిననుఁగాంచిన నిజ

జునీజనకులనుగనుచు • నత్కృతబాలా ! !

కం॥ కాంచీయునిరతమునిన్నిల

మించినఁజేమంబుతోడ • మేలాడగూర్చున్

బెంచీయుఁబరిణయమునుగా

వించెడుపెద్దలనుగఁము • వేడ్కన్ బాలా ! !

కం॥ సంకతమును నీతోఁగఱు

సంతోషముతోడమెలఁగి • క్షణమైనను ని

న్నెంతయుఁబొసియెఱుంగని

కాంతాసికరంబుఁగనుచు • కరుణన్ బాలా ! !

కం॥ అటలలోఁబాటలో

నీలుగ దినదికమునిన్ను • నిక్కఁపుదయతో

పాటిపుచుమేలేడు నీ

సాటివడుచులగునుము • సమృత్తిబాలా ! ||

కం॥ నీడగుబంధుజనంబుల

నాదకమతొంబూచివంశ • సాంద్రయశంబున్

వాదములాడకనక్కర

మోదంబుల బెంపునేయల • బూనుముబాలా ! ||

కం॥ పరపూనుషసాంగత్యము

పరయోషిక్రత్నదూష్య • భావమునెంతేన్

పరచియుండులకాంతవునై

నుకచిరకీర్తినిగజ్జివం • జూనుముబాలా ! ||

కం॥ ఊపకారమె నీవనిగా

నువమింనుచు మంనిచెడ్డ • లూహింపుచు నీ

తెవుడున్ జననన్ను జింగొను

శవభంబులనుండుమమ్ము ! • చాలునుబాలా ! ||

కం॥ పూనుము విద్యాభ్యాసము

మానసమున దేశభక్తి • మరునకుమమ్మా !

నూనుము దుష్టననర్తక

మేరొండును నీరవిధుల • నెన్నునుబాలా ! ||

కం॥ ఇరుగునంబొరుగునంగలనూము

లరయకనంసాననాన • నానంపయనన్

దోషమునుంగిష్టతరంగిము

లికవింపంగనాటినుభము • తెయముబాలా ! ||

అంధులక్షి

కోటి మనులొక యవ్వమనీపైఠె
బ్రతువంటులనాడం గోప • పడక ప్రకాంతిక
కరమీకురాగము, మోక్ష నాగం
భగమహితము గూర్చి పలుకుం • పలుకుము బాహు

కోటి వరపుకుష్మలసోది సులలు
వరవనితలం దల్లులట్లు • భావించవలె
వరవిత్తముగరళంబును
వరకవ్వములెల్లలిను • బాధలుబాహు ! •

కోటి ముంగళనుగునయలోలం
ముంగళమగు సుగుణాల ! • మహిశేషుకీలా !
ముంగళను చనుతలీలా !
ముంగళమగునీకునతము • మహింబోబాహు ! •

రాజపోషకులు

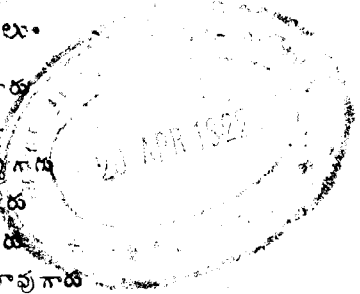
శ్రీ జనాభాపాడి దివాన్ బక్షీ మహాపాత్రులుంగారు బారువా మాట్లాడారు

పోషకులు

- క్రీ.మతి గాదెమాడుసుదుకమ్మగారు
- ,, గంబిల్లిసుబ్బద్రమ్మగారు
- ,, దిగుసుర్తిరాజ్యలక్ష్మమ్మగారు
- ,, కొండ్లపల్లి వెంకటరమణమ్మగారు
- మ.రా.రా. రావుమహారాజు సత్యవాడ మార్కెనారాయణ ప్రసాదరావు
- ,, వైశ్యరాజు నూరయ్యరాజుగారు [పంతులుగారు]
- ,, ఆత్మకూరి బుచ్చయ్యకేశ్వర్ణిగారు
- ,, ఆయుర్వేదరత్న, బి. శ్యామసుందరరావు బదర్న

సహాయులు.

- క్రీ.మతి వరవారి వెంకటసుబ్బమ్మగారు
- ,, మార్కెట్ సుబ్బలక్ష్మమ్మగారు
- ,, ఇంద్రకంటి వెంకటసుబ్బవల్లిగారు
- ,, బంతుపల్లి వెంకటరత్నమ్మగారు
- ,, కొల్లూరు నరసుబాయిమ్మగారు
- మ. రా. వేమూరి లక్ష్మీనారాయణరావుగారు
- ,, పోచిరాజు రాజేశ్వరరావుగారు
- ,, మంత్రిప్రగడ రామలింగస్వామిగారు
- ,, అక్కినవల్లి కన్నయ్యపంతులుగారు
- ,, నూతి రామమూర్తిగారు
- ,, కొంచాడ సవ్యాపి సుబ్బగారు
- క్రీ.మతి తాడిపేటి శేషగిరిమ్మగారు
- ,, శంభావ సీతాయమ్మగారు
- ,, వల్లిమడుగుల లలితాంబగారు
- ,, పేకుమ్మల లక్ష్మీభాయిమ్మగారు

- మూలాలు: శ్రీరాజా విక్రమదేవరాయగారు
- 1. ప్రథమ లక్ష్మీనరసింహం పంతులుగారు
 - 2. కోట్నీ కృష్ణమూర్తి శ్రీశ్రీగారు
 - 3. మేడిమి వేంకటస్వామినాయుడుగారు
 - 4. దూసూరి బలరామస్వామినాయుడుగారు
 - 5. తిత్తి బలరామయ్య నాయుడుగారు
 - 6. తిత్తి జానకిరామయ్య నాయుడుగారు
 - 7. శ్రీ జగన్నాథతాడి భండంగారు

— 0 —

ప్రతికాస్యికారము.

—

అక్రింది ప్రతికలను కృతజ్ఞ తాపూర్వకముగ సంఘకొంటిమి

- 1. గోదావరిపత్రిక వారపత్రిక రాజమహేంద్రవరం గోదావరిజిల్లా
- 2. త్రిలింగ డిటో తాండియార్వేట చెన్నపురి
- 3. పంచానవ పక్షపత్రిక సాంపేట గంబాంజిల్లా
- 4. మదర్సవి డిటో విశ్వాసరాయపురం గోదావరిజిల్లా
- 5. నియోగి మాసపత్రిక కీల్పూరు చెన్నపురి
- 6. ఉపాధ్యాయబోధిని డిటో గుంటూరు
- 7. ఆంధ్రభాషావిలాసిని డిటో చిత్రాడ పితాపురంపోస్టు గోదావరి
- 8. తెలుగుదేశవాఙ్మయపత్రిక మాసపత్రిక తిరువల్లిక్కేటి చెన్నపురి
- 9. శ్రీవైష్ణవపత్రిక మాసపత్రిక వెంటపాడు కృష్ణాజిల్లా
- 10. ఆయుర్వేదచంద్రిక డిటో వెలిదేపి వెల్లూరుజిల్లా
- 11. శృతిభగ్గుసంజీవని డిటో బెజవాడ కృష్ణాజిల్లా
- 12. విద్యాభివర్ధని డిటో వెంకటగిరిపోస్ట్ చిత్తూరుజిల్లా
- 13. ప్రబుద్ధాంధ్రపత్రిక డిటో రాయవరం కామచంద్రపురంపోస్టు గోదావరి
- 14. అననూయ డిటో రామారావువేట కాకినాడ గోదావరి

కుశలుడు కాకపోవుటచే మీ వారుర్యామంతయు 'నల్లకల్లోల' ముగనుండెను. రాణా తెలితక్కువవాడగుట తెలిసికొని మం ప్రలే రాజ్య పాలనచేయ తమలోదాము కలహింపజొచ్చిరి. ఒకరినొకరు చంపవయన్నించుచుండిరి. ఈయంతః కలహముల నణచుటకై తెలివితేలి రాణా సింధ్యాయను మహారాష్ట్రప్రభు వును సాయముకోరెను. ఇదేసమయముని మహారాష్ట్రీలు మీడు తొలుగువువలెవచ్చిపడి రాణాకు సాయముచేయుమని వంకబె ట్టి చేతురానియ కార్యముల జేయజొచ్చిరి ఈతరుణమున మం ప్రలలోనొకడు సింధ్యాయొద్ద లంచముస్వీకరించి చిత్తురునగర ము వానిస్వాధీనముచేసెను. నగరము స్వాధీనముచేసికొని సింధ్యా తనకు మామగావతినిధియనిచి స్వదేశమునకుబోయెను. చాపము సింధ్యాసాయమువలన బాగుపడవలచినరాణా భీమసిం గు మంప్రల యకార్యకరణమువలన సింధ్యాకు సామంతుడు గావలసినంతటినురివస్థకు బాల్పడెను.

ప్రతినిధిగానుండిన యంబాజీయనువాడు ప్రజల పెక్కు బాధలు పెట్టెను. వానియనంతరము క్షిమరికొందరుప్రతినిధులు వచ్చిరి. వారింద రొకరికంటెనొకరు ఘనులనిపించుకొన్నవారె గానియోగ్యులుకాదు.

మీ వారురాజ్యస్థితిగతుల్లుండొద్దనింతలో సింధ్యా కాల ధర్మమునొందెను. వానివారిసులలోనొకడు సింధ్యాయయ్యెను అతడుగూడ రాణాను పెక్కువిధములబాధించి లక్షలకొలది ధనమును నాతనియొద్దనుండి తీసికొనెను.

కృష్ణాకుమారి

ఇట్లు దేశము మిక్కిలిహీనదశలోనుండ రాణాముద్దుల
 కూతురు కృష్ణాకుమారి పుష్పవతియయ్యెను. అప్పటికామెను
 వదునైదువత్సరములు. కృష్ణాకుమారి తరుణవయస్కురాలైపృ
 టినుండిముఖలావణ్యమునందు, వయవసోష్టవమునందు, నిగనిగ
 లాడు దేహకాంతియరిమ, సౌశీల్యమునందును మృదుసూక్ష్మలయం
 దును సగ్రగణ్యమై మిగులరాణించెను. ఆబాలికయుక్క (త్రిజగ
 న్తోహనమైనసౌందర్యమును, యనన్యసాహాయ్యమైన, సుగుణత్వ
 మునాలించి యాకాలపురాజపుత్రులెల్లగు నామెరుపత్నిగాబడ
 యనుత్సహించుచుండిరి. అంతమొక్కొక్కరాజు కృష్ణాకుమా
 రిని తనకిచ్చి పెండ్లిచేయవలసినదని కబురులనంపసాగిరి. అట్లుక
 బురులనంపినవారిలో మొదటివాడు సింధ్యా, ఎతఅనమర్దుకైనను
 రాణాకులగౌరవమును నలది యశ్యవర్తిమైకై సింధ్యాకు కన్య
 నివ్వనంగీకరింపకపోయెను. రెండవవాడు అచ్యుతస్థానాధి
 పతియైన జగత్సింగు యనువాడు. ఇతనిపంశీకులు మొగలా
 యి ప్రభువులకు పిల్లలనిచ్చినకారణమున కులగౌరవమునందు
 మీవారు ప్రభువులకు కొంతతీసిపోదురు. అదియుట్లుండ జగత్సింగు
 కృష్ణాకుమారికి భర్తకాదగినంత యోగ్యుడకాడు; కపటి
 దుర్వ్యసనలాలనుడు. ఇట్టిగులగుఃఃహీనునకు తనయనివ్వమునసా
 ప్పకరాణాపెక్కువిధములనిచాించెను. తుట్టకుదకు తనజొర్నా
 గ్యస్థితివలనసంతకన్న మిన్నఘోర వరునిదేలేక నయనుమీరినమ
 రైన్వరుపదిశియ మాదరను భీతిచేదిగలేక యాతనికేలన్వ నిశ్చ
 యించెను. ఈసంగతి తెలియగనెజగత్సింగునొత్తోషమంది అమూ

ల్యకస్త్రాలంకారములతో పుంత్రిపురోహితులనంపిపృథాముచే
 యించెను. ప్రధానానంతరము మాససింగనుమారువారు ప్రభువుక
 న్యనుతః కియ్యమని రాణాకు కబురంపెను. అంతటితో యూరుకొ
 నకకృష్ణానుమరిని తనకిచ్చునట్లుజేయుమనిసింధ్యానుకోరెను. అది
 వఱకె తనకివ్వలేదన్న కారణమున నాగ్రహించియున్న సింధ్యా
 వెంటనే జగత్సింఘు ప్రధానము రద్దుచేసికొని మాససింగుకు
 నీకొమార్తె నిచ్చువంపినదని రాణాకాజ్ఞచేసెను. ప్రధానమురద్దు
 చేసికొనట యక్రమమని రాణా సింధ్యాయాజ్ఞ నిరాకరించెను.
 అదిసింధ్యా తియ్యోజ్ఞమిచ్చుదుకు మహాకృషితుండై రానా
 మీదికి యుద్ధమునట్లుడయ్యె. వీరికివందయైక రానా సింధ్యా
 యాగ్రహమునకు భయపడి యాతనియిట్టప్రకారము చేయు
 టకగమ్మతించెను.

ప్రధానముచేసిన జగత్సింగీనంగతివిని తనకప్రధానము
 చేయబడిన కన్యను మఱియొకనికొచ్చుటకువిశేషఅవమానమును
 కోపమును పొందినవాండై మారువారుసంస్థానములో కొందరి
 నీకూడ గట్టకొని మారు వారురాజ్యమునకు వీనికన్నదగ్గరవా
 రనుచోకంఠున్నాడని వెల్లడించి వానిసాయముతో మాససిం
 గుపై యుద్ధమునకునెడలెను. అంబరుమారుప్రభువులకు ఘోర
 యుద్ధముజరిగెను. జగత్సింఘుజయమందెను. మాససింఘుయోధి
 పాపివోయి రాజధానియగు బాఝుకపుకోటలో దాగుకొనెను.
 అంతటితో తృప్తిపంది కృష్ణాకుమారిని పరిణయమాడక శత్రుని
 శ్చేషమును చేయవలయునని జగత్సింఘు మఱికొందఱు రాజపు

(తులనో జాక్షుగమునుట్టించెను. అచటనతండెంత కాలము
 మున్నను కోటస్వాధీనము కాకపోగా ఆహారవిభాగములు
 స్వయములై సేవలో అయన్యోన్యకలహములుద్భవించెను. కరీతి
 జగత్ప్రింగు సైన్యము ఒలక్షణమగుచుండ మానసింగు చెంక
 చెదరక కోటలోగూర్చుండి నానాటికి బలపడుచుండెను.
 ఇంతలోమాకునాగు సైన్యమొకటి రాజధానిపట్టణముపైబడి
 నది, వేగరావలసినదని, జగత్ప్రింగునకు పిట్టపిడుగువంటి వర్తన
 చెప్పెను. దానితోజగత్ప్రింగు హతాశుడై జయపురమునకు మర
 లెను. అతని తెలివితక్కునకు కోపించియతనితోగూడిన మారు
 వారు సైనికులు మరలమానసింగుతోగలసిరి ఈ కుండము జగ
 త్ప్రింగు సంపూర్ణ పరాజయమునొంది ప్రాణముడక్కించుకొనుట
 యొకష్టమయ్యెను. మానసింగు జయమంది కృష్ణాక్షమారినివరిణి
 యమాడవలచి సింధ్యాసాయముకోరెను.

అప్పుడుసింధ్యా రాణాకీచందమున సం దేశము దెను.
 "నికొమార్తె నుమా సింగునకిచ్చి వివాహము చేసినను సన్మృతమే
 లేక యన్యులపాలుగాకుండ చంపినను సన్మృతమే. యేదో
 యొకటిచేయును."

కృష్ణాక్షమారిని తనకీర్వలేకను క్రోధమున సింధ్యాముట్టి
 దాసుణసం దేశములపెను. దూతనోటనుండి ఈ వాక్యములాలిం
 పగనగుండెడగలి అక్రమము అన్యాయము చేజేతిన్నకూతు
 నుబంపుటెట్లని పెక్కనిధముల దుఃఖరిచెను.

ఈనిషయమున తిన్నమన్నింపవలసినదని సింధ్యాను

(సాధించెను. కాని దుర్మాగుడగు సింధ్యా యందుకంగీకరింప
డయ్యెను :

అంతట రానాక ర్తవ్యమ దోచకతానుసమ్మి నజితసింగను
మంతినిజీరి కర్తవ్యమేమని సలహాయడిగెను. దఘలలో మొ
దటివాగు రాజద్రోహియునగు యజ్జసింగు అదికాక మాత
గావచ్చిన యమీకఖానుయొద్దొంచముగ్రహిం సంధ్యాక్ష
మచల వించిన వాడు గావున రానాకీకీరి యాలోచన తెచ్చెను.
“ మీవారు రాజ్యక్షణ నిమిత్తము కృష్ణాకూమారి చచ్చితర
సలయును మీగుజగస్సింగునకు కూతునిత్తు రేని మానసిగు
సింధ్యాగ్రహణలస యమున దేశమును భస్మీపటలముచేయు
ను. మానసిగు కిత్తు రేని బుగర్సింగుడగు జగత్సింగు వండునె
డలి మీవారు నెత్తువనదలుచేయును కన్యకనాస్యకన్యక
సంతకునకునదతురేని సింధ్యామ రాజీమగం గోగోటమట్ట
ముట్టి పుకఘుకల్లగత్తి కిబలియిచ్చి యునునది నిః కింతయ
నరాని పరాభవము పాల సేయును. యిది కుమార్తెను మనయా
డువారిగౌరవము కాపాడవలయునగుటా రాజుట్టి రాజ్యము
గోల్పోయి యనేకు లిడుములుబడుటకంటె రాజ్యక్షణనిమిత్త
మొక్కతె వ్యకనొంనటచాలమంచిది నిచారాజీమినున
మతిబోముయున్న రానా కీవాక్యములు యుక్తముగాదోచెను.
అలాచి పక కృష్ణకవచం ని గడతెప్పింశ్చయించెను. కాని
రాజపుత్రస్త్రిని బంధువులుగక్క యస్యులువధింపరాదు. బం
ధువులలో నెవ్వరట్టిదురాగతముజేయ నొడబడుదురు? ఎంత

విచారించినను రానాబంధువులలో కృష్ణకుమారిని సంభవారు
 కాకారాగైరి. తుదకాతడొకబంధువును కృష్ణకుమారినిచంపుమని
 ప్రార్థించెను. అశడామాటలువిని గడగజనణకి నా ప్రాణమైనవ
 ర్జింతువుగాని రాజపుత్రనిజంపనానలనుగావనిను. తరువాతరానా
 తిలవతితమ్మునిజేరి యాపనిజేయుమనెను. అతడును వల్లెయని
 ధైర్యముబూని శిష్టానుష్ఠా యంతిపురముబ్రవేశించి నిర్మల
 హృదయముతో దన్వీప్రకాశముతో వెలుగొందు నాజగదేశముం
 దరిని జంపజేయూడక కత్తివేలగొట్టి యామెకాళ్లపై బడి తావ
 చ్చిన కష్టవ్యోగమునుజెప్పి విలపించి యటనుండికిగలి రానా
 సన్నిధికిబోయెను. మహాసావకారణమును, హృదయవిచారణ
 మునునైన యకృత్యమునుజేయ నెవ్వరనుసాహసింపరైరి. అం
 తట రానా కఠింహృదయునెవ్వనినైన బయటినుండి పిలిపింపవల
 యునని నిశ్చయించెను. ఇంతలో ఈమగ్యారస్త్రీచాతికి దక్క
 వలయు ననిగాబోలు అంతిపురమునవసించు సాహసికస్త్రీలు
 కొందరీయకార్యమును జేయసమ్మతించిరి. రానా అందుసకంగీ
 కరించెను. అంత నాఘాతుకరాండ్రియొకగిన్నెడువిషమును కృ
 ష్ణకుమారిమరణమునకు సిద్ధముజేసిరి.

కుమారైవివాహమునిముత్తము నుత్సాహాడుచు ప్రయ
 త్నముసేయవలసినతరుణమున ప్రబలదుఃఖకారణమైన ఘోర
 మరణప్రయత్నములుజూచి కృష్ణకుమారి తల్లి దగ్గరయున్నవారి
 హృదయములు నిశ్చేదమగునట్లు విలపించుచుండెను. చెలకత్తె
 లదే తెరంగున యొప్పుచుండెను. ఇట్లు అంతిపురమంతయుదుఃఖ

ను నునుమునునును కృష్ణకుమారిమాత్రము పితృరాజ్యగర్హణని
మిత్తము ననువులనిర్విప సిద్ధముగనుడెను చాంచులేనిదె
ర్యముతో, భీతిలేనిచౌవయముతో; దేశగర్హణనిర్విప, అన్య
తమువలెచాసక్తితో తల్లియు చెలులును కలకునుకలిసి భోగ
మని ఘోషలెత్తుచుండ కృష్ణకుమారి ఆస్త్రీలు సిద్ధములేనివి
షమును గడగడత్రాగెను.

శరీర పాటవకారణమో, లేకమృత్యుదేవతకు గూడ అబ
మునుబమునెగుగని యాబౌలజీఁముపట్ల జాలిగలుగుటంబట్టి
యో గాని యావిషపాస మామెకేనూత్రము చెట్టచేయద
య్యెను. అందువలన నామెనురణమునకు మూకుపర్యాయము
లు విషనిస్వవలసివచ్చెను. రెండుపర్యాయములు వినముబెట్టిగను
సఫలవనోరధలుకాక మూడవపర్యాయమాస్త్రీలు మహాదా
రుణములైన విషపదార్థములను మధువుతోగలిపియిచ్చిరి. మంత
హాసముచేయుచు నావీరకన్య “ఇదియైన నా అంతమును జూడక
పోవునా” యని యావిషమును ద్రాగికన్నులు మూసెను. మఱి
యాకన్నులువిస్వబడలేదు. పాపముఅన్నట్టుగానే ఆవిషమామె
యంతమును జూచెను.

కృష్ణకుమారి బలవన్మరణము రాజపుత్రీస్థానమండలి
ప్రజిబుండరిని మఃఖనిమగ్నులజేసెను. విన్నవారందరతిదారు
ణ మతిదారుణమని విలపించిరి. కుమార్తె శోకమున యన్నము
నీకు ముట్టక యామెతల్లి కొద్దిదినములలోనే మరణించెను. ను
త నతి శోకమున విహ్వలచితుడై జీవన్మృతునివలె రానాజా

యూహ గలసి జీవి చెను. ఏమైననేమి కృష్ణకుమారి జచ్చిన రాజ్యముచక్కబడునని తలచి జనకుడుగాని వినాహమాడవలచిన రాజపుత్రులుగాని ఆమెచరణము కలన నెట్టిలాభమునందలేన.

అపూర్వ స్వార్థత్యాగినియగు కృష్ణకుమారి గతించి శతాబ్దములు గడచినవి. కాని యామె యపూర్వ పాణత్యాగ ధైర్యస్థైర్యములుమాత్రీ మజరామరములై దేశచ్యుతీమునందు నుత్తమ స్థానమలంకరించినవి. ఆమెచరణము రాజ్యోద్ధరణకైక్కువయుచకరింపకపోయిన పోవుగాక, ధర్మబుద్ధితోనామెజేసిన విష పాము కీర్తనీయముగాకుండునా? ఇంకను ఇట్టిఅపూర్వచరిత్రలన్ని కాలగర్భమున పడిపోయినవోగదా!

— 0 —

మొట్ట

మొట్ట అనిన నొకపువ్వు. "మల్లి" అనిన మల్లిపువ్వు. పువ్వుపేరు పెట్టుకొన్న వాని కులటలనుట చాలసాహసము. అక్షమము. పతివ్రత పేరునుబట్టి యగుననునెడల కులటలెల్లకు పతివ్రతలపేళ్ళే పెట్టుకొందును. కులట, కులకాంత, వారి ప్రవర్తనమునుబట్టి ముగ్గుగుగాని పేరునుబట్టి గుండడు.

“సీత” అనుపేరు గల యామె మహాపతివ్రతయైవది. ఆ పేరే మరియొక తెచ్చుకొని న్యభిచారిణి కావచ్చును. రాముని పేరుగలవా రెండవో ద్వితీ గు వివాహమాడి వినోదముల జెప్పించుచున్నారు. కాస్తన నీళ్లు వారివారితల్లిదండ్రులు పెట్టుచుండును. వారి నడతలనుబట్టి వారికి పుష్పయో, నిందయో వచ్చును. అంతయేగాని పేరెప్పుడు గుర్తుకొనియుండదు. ఇది యెవరి కానాది? విశ్వకర్మకు అయిదుగురు కుమార్తెలు. అందు నకన్వతి బోహ్మకును, ఛాను మాన్యుకును, అహల్య గౌతముకును, శచి ఇంద్రునకును, మందోదరి రావణుకును నిచ్చి వివాహముచేసినాడు. ఇందు కొందఱునకులు కొందఱు పేదవారు. సూర్యుడు క్షత్రియుఁడు. ఇంద్రుఁడు సూర్యుఁడు. ఛాను పతినితరన్నరించి యింటికివచ్చివేసెనది. అహల్య న్యభిచరించివది. మందోదరికి అంగదుఁడుపుట్టుటవలన మతియొక భర్త గలఁడు.

ఇట్లు యొకగర్భవానమున జన్మించిన వారిలో కొంద

నన్నయ అనియు గార్లి, శకుంతల, నీత అనివ్రాసుకొన్నాడు. వారి నెవ్వరును కళాశిల్పాలు గానిగాని వీరినెవ్వరును పతివతిలు గానిగాని తెగనాడలేదు. కాని ఈకాలము దుష్కాలము. ఒక దూసు నరోగీలని పేటపట్టుకొన్నది. మహాత్ముని యిల్లాలుకు కర్తవ్యవీలను చేసున్నది. ఇంతయేల సోతిరాజుఅనగా మన భాగవతి కృతకర్త బమ్మెరపోతరాజు తనతల్లిని సాక్షాత్ మాతృదేవకను-

ఉ॥ మానినులీడుగారు బహు • మాననివారితదీనమానతా

గ్లానికిదానధర్మసుతి • గౌరవమంజులతాగభీరతా

స్థానికిముద్దుసానికి స • దాశివ పాదయుగార్చనానుకం

పానయవ్యాభ్యానికిని • బమ్మెరకేసములక్కసానికిన్,

సాని' ముద్దుసాని అనివ్రాసుకొన్నాడు. సానిఅన్న అక్కడ 'ప్రభ్యి' 'రాణి' అధిపురాలు అను పూజ్యార్థమువచ్చును. గాని లంజ'అను అర్థమురాకుగదా ! అట్లే మొల్ల అన్నంతనే కులట అనుననుట మహాసాహసము. కావ్యము కావ్యచ్చూపము. శబ్దము శబ్దార్థము. వానిసూపము. నిష్పత్తిచేయవలెనన్న చాల దూరము విచారణ నేయవలయును. ఊరిక తెగనాడరాదు. 'మొల్ల' కుమ్మర కులమునకుచేరిన కవయిత్రి. శూద్రాంగిన. కమ్మకులు వంచశూద్రులలో నొకరు. వారికులమునందు జన్మించిన యోగ్యురాలగు 'మొల్ల'ను మనము తీరస్కరించుట చాల ముఖ్యమెందు, మందివారి వినిగాదు.

నీ మునుడడకారణ్య • ముననొక్కపుణ్యశ్ర

మమునఁదాపనవేష • మమరదాల్చి

బ్రహ్మలోక న • భామధ్యనుంబున

సురుసుఖాశీసత • నొప్పుచున్న

వసుజూడఁగాఁగోరి • మునికన్యకలు సీత

ముందటనిదుకొని • ముదితయితఁడొ

య్యతఁడొసేవతియని • యచటమానులఁబ్రీతి

విభజించియమగ న • వ్యెలదిసిగ్గు

తే. నీ కలిమివారలసాదతి * గాఁడుకాఁడ

టూచు దలఁచూచుచుండిన * న్నాంచినవ్వు

డొకటనొగానసక యూర * కుండెనత్తె

అగుగని నంతసిల్లిరా * రమణులెల్ల

అని నీ తారానూజనేయ నంవాదమున చెప్పినట్లు భర్తవే శ
త్తునుంబుట కులసతీతిలక లక్ష్మణ లక్ష్మీతముకాకపోదు. అదిగాక

సంస్కృతమహాకవులలో చాలకాలముదాక పెక్కురు
వార్షికి, కాళిదాసు, భవభూతి, దంషి, ఇత్యాది బిరుదు నామ
ములనే వాడివాడి తునకు తనవేరు తరువాత కులగోత్రములవ
ట్టిక నిప్పుట కారంభించినారు. అనఁగా ఆకాలమునుండి యీ
కాలముదాక అఁగా కవులు పయః పారావార రాకానుభావ
దులైవలసినవని వాసినకావ్యములలో తాత తఁద్రులనేగాని
భావ్యుల తజ్జననునియెత్తి వేయొనవలయునన్న విధి, యాచార

ము అంతగా నున్నట్లు గుండడు.

మొల్ల తండ్రిని వేర్కొన్నది. అదియే సుకవులు మెచ్చు కవిచూర్ణము. నన్నియ్య గురువును పొగడలేదని, తిక్కన్నకు సంస్కృతజ్ఞానము లేదని, నాచనసోమన్నకు జననీజనకులు మృగ్యమని మున్నగు ఆకాశ పంచాంగములు చెప్పవారి నేమనవలెనో మొల్లనిషయమై నింధారోపణములు చేయువాడుగాడ ఆ గూటిలోనివారే చని నామభిప్రాయము.

మొల్ల రామకథ వ్రాసినది గాని తనజీవచరిత్ర వ్రాసికొన్నదా? కావున మొల్ల సాఫ్టీమతల్లి కావచ్చును. ఆమెను గూర్చిన నిజచరిత్ర మనేక చారిత్రకవిషయములతో పాటు అది యును తెలియకపోవచ్చును. అంతమాత్రమున శ్రీ రామకథానుభావము మనసారగోలిన కవయిత్రిని, ఆంధ్ర స్త్రీలోకమున కంతకు తయూనికమై ప్రకాశించు విదుషీమణిని నొక సామాన్యసామాన్యగాఢజేపి పైగా కృష్ణదేవరాయులు కుంపుకుకత్తెను జేయఱాచుటకన్న నేహ్యమై అపవిత్రమై పరిగతి యింకొకటియుండదు. పాపము శాంతించుచు గాక.

కృష్ణదేవరాయల కిట్టి యుంపుడు దాసియున్న అల్లసాని పెద్దన్న గారు గోరంతలు కొండంతలు చేసి వ్రాసియుండఁడా.

చ॥ అభిరతికృష్ణరాయఁడు జ॥ యాంకములనోలి ఖయించి తాళనన్నిభముగ పొట్టూరి కడ॥ నిల్పికంబముసింహభూదరప్రభుతియన్నాళ్లకు నోజను ను॥ రప్రకరంబుకళింగమేది సి

అంధులక్షి.

విభవపకీర్తి కజ్జలము, వేమరువ్రాసి కంఠులిక్యమున
 'ధర కంఠాంబులు' అను సనేకములు వ్రాసిన మరుచరిత్ర ఆము
 క్తమాల్మక మొల్లునుగుంచి మిన్నకుండునా! దేశ కాలభవ
 ములైన యీవిషయము లొకచోటకలిపి వ్యవ్యసైవ అన్నిదే
 శ యుశోలక్షికి కళంక గూఢాదింపకుండునుగాక -

రామాయణ వారాయణముచేతనే అనేకము తరింగు
 చుండ రామాయణమహాకావ్యమును వ్రాసిన మొల్లకు చోష
 మాలున్నవని ఆంధ్రులవచాలరు. అఁగా విషయాసక్త రామా
 యణకావ్యము వ్రాసి రససముజ్వలము తేజముతో సమవ్యయిం
 పుచాలరు. మొల్లరామాయణ మత్వంతమనోహరము, పూత
 మునైయున్నది. ఇదియొక తపస్వినివ్రాసినది కానోపునా యని
 తోచు భాగము లందు లేకపోలేదు. 'నాఋషికురుతే కావ్యం'
 అనునార్యోక్తి విసనివారులేదు. కాక, రామాయణమున నొక
 చక్కనియవదేశము.

రామాయణా నీవు కామరూపభారవిగదా! పల నీశక్తి
 యంత విలసింపవచ్చు? అని ఒకకవిత్రు?

రామాయణము: — రామునకుగాని నీత మనసియ్యదు.

కవిత్రు: — నీవేల రామరూపము దాల్చరాదు?

రామ: — దాల్చగలనుకాని రామరూపభారకాగానే నాకు

కామమునామమునకైర గానరాదు. అని చెప్పిరాదు.

కవిత్రు: యు పాత్ర లానైనగాని ఆ పాత్ర కౌచిత్యభంగము గా

శారదలేఖలు.

కుంక నిర్వహించు జాలఁడు. అదిగాక, కవి తానేదివా, యునో అది తానేదివా ప్రకటనలు. మొట్టొకటి రామానుజుని నెన్ని యెలాసానలు రాముడు, సీత, అయినది. వవిశ్రమైవారిచే నప విశ్రమై రామానుజుని కిట్లు వర్ణించుచేసింది. ఇంక నట్టి యామె మొదల కులమునకు మొక్క-దిది! అనగా కులబద్ధుల నిట్టికా వ్యయము వాని ముఖ మిట్లు. ప్రకృతి కుట్టివారి నణ ది చెట్టియే యగును. అదిగాక

వివరియెడ యేరిందారోపణఁ జేసియు శ్రీ, యెడమా
త్రము నివర్తనములేనిచే నిందింపట చాలదోషము.

శారదలేఖలు.

* * * * *

సౌభాగ్యవతియగు కల్పలతః—

శుభ్యో!

యూనునూనములను జి మే రింక వచ్చెను. అనుష్టుప్ గుం గతి నీకు తెలిసి మే మున్ను తిగవా. ఈనూన వేయు రాగవ న్నా)మ్మణక్రీడితలో నున్నట్లు చూచుచు. ప్రక్కవ కో మట్లు యెగుట వాని మట్లు గల మొగములును చికినది. సత్రములో మొచ్చాళ్లునుము? నెన్నుచియింక మునియుల్లు చూచునొన వచ్చునని మా కోమలిట క ప్రసేదికిమి ప్రభుమమున నా

ఆంధ్రలక్ష్మి.

యిల్లు నివాసయోగ్యముగా దోచకపోయినను ప్రవేశించి తరవాత నాయిల్లు వదల యుద్దేశము పోయినది. కారణమేమన మా పొరుగుననున్న వైశ్యపడతుక చాల యోగ్యురాలు. ఆ మెసాంగత్య సౌభాగ్యము వీడలేకనే యా యింటుండుట. నాకు నూతనముగ మిఠు)రాలైన వైశ్యస్త్రీ ప్రతివిషయములో చూపు నోయి, శాంతత, విషయ నాక్యపరణి నా కౌతోప్రీతికొబ్బు చూపును. నా కవకాశముగలిగినప్పుడెల్ల నామెతో సంభాషించి యారంభింపుదును. ఆ మెయోగ్యతకు నిదన్యముగా నే జూచిన విషయము వినుము.

ఒకదినమున మాయు టి కెరుగుకనున్న నాయుండుస్త్రీల కీద్రగుం గలహము పొసగింపి. వారితగవు వ్రువయమునుండి కొంచెము కొంచెముగా గవు బుగొని రవుబుగొని సాయంత్రము వేళకు భగ్గున ముడిపల్లము ది. ఆ పొరుగుంటిజగడము విషవేళకు కాయన్నట్లు వారితగవునూప యిరుగు పొరుగు దోచిననుపోవు చిన్న పెద్దలంపలు పోగైతి. ఆ పక్షగజరులో గతదినము జ్వరముతోగి) నుస్థిగారు న్న వైశ్యపడతుక మాత్రుంనుడ నున్నది. ఆ నాయుడుస్త్రీ) కలనూ) నోటివదిక్రమించి నేతులలోనికి దిగినది. ఒకపైకొకను నాళ్లు విరుగుకొనునాడ వచ్చినది. నోటి వానవలె రాళ్లనూ) పోజుకు యింపునారేను. అ పాయమెటి గిన అయ్యలన్ను) చల్లగాబాటిది. భనుమెనుగని పసిల్లులు కొంచెము నిహితకమున్నాడు. ద్దేవశా త్తా రాయియొకటి

మా కోమటిమిత్రు గాలి కొమార్తె గుండెలకుఁ దగిలినది. ఆగుండెవెన్న కాబాలిక వెల్లకిలపడిపోయినది. అంక తాత్రముతో నాబాలికవద్దకుఁబోయి చూచిరి. ఆపిల్లకు స్వతి లేదు. అయ్యో! అయ్యో! పిల్లచచ్చినది. పిల్లచచ్చినదని హా హాకారములువృత్తిల్లినవి. మరల లేకు. లేకు. ప్రాణమున్నదని యెవరో కేకలిడిరి. ఈగోలవిని చాడ్లలో పశువులకు మేతవేసికొనుచున్న వైశ్యశ్రీయు వంటజేసికొనుచున్న నేను బైటకువచ్చితిమి. అప్పుడే యెవరో భజముపై యాపిల్లను వేసికొని రామమ్మ (వైశ్యశ్రీ) దగ్గఱకు దీసికొనివచ్చిరి. బిడ్డనుచూచి రామమ్మ నిశ్చేష్టురా లైపోయినది. అయ్యో! దైవమా! యని నేలగూలినది. పిల్లకతియే తిల్లికినిఁబట్టినదాయేమి. యేమికర్మమని నే నేమియుచోచక నిలువఁబడితిని. రామమ్మకు క్రమముగా తెలివివచ్చినది. కడివెడు కన్నీటిని కన్నులు వర్షించినవి. బిడ్డను నిమిరిచూచి మొగముపైనీళ్లుకొట్టి యేవో తాత్కాలిక చికిత్సలు చేసినది. యెవరో గోష్యులుగూఱతో పట్టుచేమమనిచెప్పిరి. అట్లుచేసినది. బిడ్డకిమమంత తెలివివచ్చినది. తిల్లివంకజూచి మరల కనులు మూసికొనినది. ఇక భయములేదని, యందఱు ధైర్యముచెప్పిరి.

పిల్లకు దెబ్బతగిలిక తగిలినదిగాని యుదయమునుండి శృతికటువ్రగానున్న నాయుండుస్త్రీల కలహమునూత్రము నిప్పుపై నీళ్లుపోసినట్లు చచ్చిన జల్లారినది. అంతే నా యిరువురు

అంధులక్షి

శ్రీలు (తగువులాడుకొనుచున్నవారు) రామమ్మవద్దకువచ్చి తమయవరాధము సైరింపుమని పార్థింబిరి; అంత రామమ్మ వారినినూచి మీతప్పేమున్నదమ్మా. మాపిల్లను మీరుచూచి రాయివేళారా? వేయడానికి దానిమీ దేమైనా బిరోధమా? పోన పాటు యెవరికైనావస్తుంది. ఇంతకు అనుభవకాల మొనరు తప్పిస్తారు? దిగులుపడకం డమ్మా యని వెళ్ళుదిగా పలికినది. ఆమె స్వారితచననములు నా కత్యంతాశ్చర్యము గలిగించెను. ప్రదోష్టయిల్లాలు ఆమెకాగా సరిపోయినది; మఱొకరైతే పుయభ్రమయ్యేదే"యని యామెయోగ్యతను గొనియూచును నందలు వెళ్లిపోయిరి.

రాత్రి యెనిమిదిగంటలయినది. గతదినము పూరికివెళ్ళిన రామమ్మభర్త యింటికివచ్చెను. పడుకొనియున్న విష్ణునూచాచెను. అమ్మాయి యింకా పడుకొనేయున్నది. యింకా బ్బరము తగ్గలేదా? అని భార్యనడిగెను. బ్బరము తగ్గినదిగాని పాయం త్రము కొంచెము వెబ్బతగిలినది. అండువలన పడుకొనినదని భార్య వెళ్ళుదిగా బదులుచెప్పెను. వెళ్ళెక్కడా! వెంటకు తగిలినదని యాత దాత్రిముతో నడిగెను. హేలూలేను. మరయింటి యెదుటివాళ్ళిద్దరు తగువులాడుకొని రాళ్ళు విసురుకొన్నారు. మనఅమ్మాయితగువుచూడబోయి యక్కడ నిలువల డితే నారాయియెకటి మనమ్మాయిగుండెలకు తగిలినదని చల్లద గాచెప్పింది నరకునికు కోపము ఆతురిత పుచ్చిపోయినది.

పిల్లనడకబోయి హక్కురిందిచూచెను. పిల్లనూట్లాడలేదు. చక్క
కుడిచునుం త ధుంతుంకు నీమీ చెచ్చుచచ్చుగా చెప్పితావు.
ఇది కొంచెపుదెబ్బా? గుండెలంతా పట్టువేశావు. పిల్లకు మన
స్సృతిలేదు. ఒళ్లుపై వెలిచుకుండా యీముండలకు యీ తగు
వేయిటి. చూడబోయినపిల్లలను చచ్చేటట్లు చావగొట్టటమేమి
టి? ఈ రాయివేసినచెవతో చెప్పు. చార్జిపెట్టి నాయండుగోషా
వనిలేటట్లుగా కోర్టుకీర్షించి జుబ్బానావేయించి దురప తెంతు
తాను అని కేకలువేశాడు. నలే బాగున్నది. వాళ్లు ముప్పిల్లను
చూచి కొట్టిారా? యేమి వాళ్ళు మనపిల్లకు దెబ్బతగిలినదని
విచారపడుతునే వున్నారు. పోల పాటు యెరరికై వావస్తుంది. నీ
నిచేస్తారు? అందుకొరకు వాళ్లలూండ చార్జి పెట్టుతారా?
ఇంతకు మనపిల్లను అక్కడకు పోకుండా మందలించకపోవడం
నాదిలోపము. కోపపడకండి. అమ్మాయికి నయమాతుంది. కష్ట
మొచ్చినప్పుడే శాంతముండాలె అని రామమ్మ శాంతముగా ప
లికింది. నీ కనర చచ్చుబొమ్మకలుర్లు చెప్పినీతే. నెమ్మది.
నెమ్మది. యెవడైగా గొరితుముము మన్నా నెమ్మదే. అని
వచ్చికుమ కోపముతో ననెను.

ద్రవానుగ్రహమువలన నా బాలికకు మరునాడు కొండ
ము స్పృశగలిగింది.

కల్పలతా!

మూలముననుకూలమున నే నామెపోచిగుడ నివసించు

మనస్సులు. రమ ఆడబిడ్డల నాదరించుతీరు మఱుకుల మన్నన చేయువిధము, ధూర్తుడగు మగని సతుష్టిపఱచు పద్ధతి, బిడ్డల సమాధానపఱచు లక్షణము నాకంత మోవానమానుగనున్నదో వ్రాయఁజాలను. భిక్షుకులకామ లేదనదు. బుగుగుల నామె నీనడింపదు. బిడ్డల నామె తిట్టికొట్టకు. ఇరుగు పొసగు వారితో నామె జగడమాడదు. ప్రతివిషయములో నామెకు శాంతమే. ప్రతికార్యములో నామెకు నహాసమే. ప్రతివారితో నామెకు స్నేహమే. ఆమె కంగఱు మందివారే. ఆమె యందఱు మందిదే. ఇట్లు వ్రాయుచున్నానని యామె యచూచుకురాలని భావించెవవేమో ఆమెకు నచుప్ర వాకనోయినను తెలివివేక్షన మనిషిచూత)ముకాదు. గృహకార్యముల నామె చాకచక్యముతో నిర్వహించుచు బిడ్డల నామె కొట్టి కీట్టకుండానే నమర్చిండును. పనివారల నామె పొలనాడబండ్లిన పనులు చేయించుకొనుచు, పాకకార్యముల నామె నిఘాతతో నిర్వర్తించును. కాన నామె తెలివీయరాలుకాదు. ద్రోగ్యతా వివేకములుగల యుత్తమసాక్షి.

హృదయంగమ మకు నీ యుత్తమచరిత చారిత్రము వింటివిగదా! మఱియొకగాథ వాకొనెద నూఁ కొనుము.

నేను నిక్కపువయము నిద్ర)లేనునప్పటికి మాయింటి యెనుటి సంసారిస్త్రీలు మా పనిమనిషి. మఱియిద్ద రాసువారు కూడి రాత్రి కనఁగారియింటి కెవరో అడయనిషి. వచ్చిందంట.

మగోరికన్న యొక్కవ సమవుకొన్నదంట. ఇంగిలీసుగూడ ప
 చ్చుంటు. కళ్లకు సులోచనాలు, కాళ్లకు బూట్లులు వేసుకొన్న
 దంట. అది జవగాదు. ముడిగాదు. కొప్పు అనలేగాదు. జాబ్బు
 అదేమో వింతగా నుట్టుకొన్నదంట. చీర కట్టుకొన్నదంట. సొ
 క్కా తో పుక్కున్నదంట. యాడనో బడిపెట్టుతుందంట. దాని
 కి డబ్బు అడుక్కుపోడానికి వచ్చిందంట. మా నక్కనిమనిషం
 ట కరణంగారి లచ్చిందేవమ్మ బతులుకొచ్చి సెప్పిందని" విం
 తిలు వింతిలుగా జెప్పకొనుచున్నారు.

నాలుగుగడియల పొద్దెక్కునప్పటి కీ విశేషము పూర
 ల్ల పొక్కినది. కాలుగలవారు మనోనిబ్బకములేనివారు, కొం
 క ఆపుడేనెల్లి యామెను చూచిగూడ వచ్చినారు. పట్టణముల
 లోనైన ప్రక్కయింటిసంగతి మఱుకు తెలియదుగాని యీ వల్లె
 టూసులలోనైతె యే కొంచెపు విశేషమునక్షై జరులు తండ్
 పతుడములుగా జేరుదురుగదా ! కరణంగారి వాకిలిలో నామె
 సందర్శనార్థమై యొక తీర్థపువ్రజ కూడినదట.

మధ్యాహ్నము నేను భోజనము చేయుచుండగా కరణ
 ముగారి కొమ్మారైవచ్చి మాయింటికొక చదువుకొనినయామె
 వచ్చినది. ఆమెను చూచుటకు మాట్లాడుటకు మా అమ్మ
 గారు మిమ్ము రమ్మనినారని చెప్పినది. ఆమె చందాకొఱకు నె
 ల్లదామని నే నడిగితిని. నాలుగుగంటలు వేయువఱకు యొక్క
 డకువెళ్లరని యా బాలిక చెప్పినది. నరేయని నేనంటిని.

అనుభవము

భోజనమునెయగనె తొంపర తొంపరగ సాయంకల్పము
 అన్నియు నిర్వర్తించుకొని నేనును మాకోమటిమితు
 మూడుగుంటలకు కరణముగారి యింటికి వెళ్లితిమి.
 వేము వెళ్లినప్పటి కావిదుషీమణి ఫలహారము చేయుచున్నట్లు
 కరణముగారి భార్యచెప్పినది. కొంచెము నేనా మెతో సంభాషించి
 ఫలహారానంతరమామె దగ్గఱకు, బోతిమి, నిద్దంపుటద్దాల
 కట్టలతో నావిదుషీ మెయొక మాఖులేటి పాకజూది మా
 పాకక యూరకొనినది. కరణు గారి భార్య మాకొకచాప తె
 స్పిచేసి కూర్చోమని చెప్పినది. మేమును కూర్చింటిమి. ఆమె
 మానంక చూడగవె యేదో యింగ్లీసువ్రతక చదువుకొన నా
 కందించినది. నాకేమి తోచలేదు. భావశూన్యమై హృదయ
 ముంధకార బంధురమై పోయినది. ఈవిదుషీమణితో యేవిధ
 ముగా ప్రసంగింపవలెనో ఏవీధముగ ప్రసన్నత బడయవలెనో
 మనసునకు దట్టలేదు. చల్లగా యింటికివెళ్ళిన లెస్సయనిపించినది.
 కాని మనునువదినచ్చిన దదుకామె నోటిహుటయైర విసకండ్ల
 పైనుటు. పాకిగాదని యనుకొని "అయ్యో" మనదే వూరని
 యుడిగితిని. ఆమెకొంచెము తీవ్రముతో నన్ను బూది, రేపూ
 క్కాతె మోసుండి యెందుకొచ్చిన మాటలిని. ఈవల్లెల్లూర్ల నా
 కు పని పాటులు డవు, వూరక గుంపులుగుంపులుగా వచ్చేది.
 యెల్లూర్లని యొక కొచ్చాని అనవసరపు పండ్లలుచేసి
 నాకేమి పట్టుములేదు గాని మాకభోలము కొరవెట్టి భోలము

కరదలఖిలు.

దువక్కు వర్షము మీదతె మాకు కాళ్ళుజావుకొని కుప్పలు
 కట్టుకు చెప్పింకు క్షుయిండును. అని పోకినది. ఆవిద్యానా
 నూటలు నాకు కొంచెము గోపము నప్పుగూడ వచ్చినది.
 శైలి నెట్లో మాపుకొని నేనామెతో యిన్నివ్యర్తలు నూటలు
 క్షేప కాంక్షయము మీపూనివేసు చెప్పినప్పుడు కాదని నేనె
 టిని. నామాట కావిడ యొకింత చికిషురాలై యొకింత నేనా
 లోవింది పూనివేసు చెప్పితే పూనికొంటారంధీ దానివెంట
 యెన్నో ప్రశ్నలు వేస్తూ చెప్పకపోతే మీకు గోపము చెప్పిన
 మాకుపనిష్టము అనెను. కొత్తవారెవ్వరైన పూనిపొచ్చిన
 వారిని గూర్చి తెలిసికొన ప్రతివారికి పుత్రాహముండును. అది
 మానవ సహజ స్వభావము. అట్టి యుత్సాహము గ్రాహజనుట
 కర్తృధికము. మీకు విద్యావతులు అనేక గంధములు చదివి యా
 నేకనిషయములు గురువుచే బోధనలంది విజ్ఞానమును గణించి
 నహు. అట్టి మీకు చెప్పవలసిన దేమియులేదు. కాని మావంటి
 యజ్ఞానులు వేయు యాస్క్య ప్రశ్నల వల్ల మీకు కొంచెము
 నూనము శాంతము గిలిగియుండట ముచిదని నాయభిప్రాయ
 యము. అని నేచెప్పడండగా అమె కరణము గారి కొమార్తె
 నూ గూది కొంచెము ప్రవేషాటకు తెచ్చిపెట్టుమని అడిగినది. ఆ
 బోలిక గుంటూరులో మేనమామగారి యంటిద్ద నొకమేనమా
 మి యొక్క వదివను బాలికా పాఠశాలలో నాలుగిండ్లీ యున్న
 యిది నేక గొని వదివని. అదియూ విద్యావతి కనిపెట్టిన యుం

గ్లామాసాంసిత్వము నాబాలిక ద్వారా మాకడ వెల్లడించినది. ఆబాలికకు వాటరంటు నీళ్లని తెలిసివదిగాని ఫ్రీమ్ మనగా నేమొ యర్థము కాలేదు. మంచినీళ్ళున్నవి. ఉప్పునీళ్ళున్నవి. ఫ్రీమ్ నీళ్ళు మాయింట్లో కాదుగదా మా ప్రాణ్కో గూడ తేలిన యాబాలిక ప్రత్యుత్తర మొసరినది. నాకు పక్కుననవ్వువచ్చినదిగానినవ్వలేదు. ఫ్రీమ్ వాటరనగా మంచినీళ్ళు అవితీసికొని రమ్మని యావిద్యావతి బాలికతో చెప్పినది. తుణములో నా బాలిక మంచినీళ్లు తెచ్చి యిచ్చినది. అప్పుడా మేకో నేనిధము గా నంటిని. ఉభయులకు చక్కగా దెలియునట్టి మధురమగు మన మాశృభాష యుండగా యాశృహకృత్య విషయములలో వచ్చి రానివారికడక్లియింగ్లీషు మాట్లాడుటకంటె శాలు సమాట్లాడుట యుత్తమ మని గూ ధర్మ మనియు నేనంటిని. మీరు చెప్పినమాట కొంత వఱకు నిజమెకాని యీవిధముగా తమను మాట్లాడిన గాని యింగ్లీషుతో ధారాళముగా మాట్లాడుట ప్రాక్టీసు కాదని మాటీచరు చెప్పతాను. మాస్కూలులో తెలుగుతో మాట్లాడితే మాటీచరు "ప్లాండప్ ఫర్ తెలమి నిట్లు, అనేవాడు. స్టూంజెట్లును స్పీకింగు రాదని మాస్కూలులో మాట్లాడు ఈవిధముగా చూల్చుచేశారు. అనిచెప్పినది. ఒక్క యింగ్లీషుమాట రానివ్యతలదని చెప్పిన దోషమున కామెకరిపించిన యాంగ్లజడ వర్షమునకు నాకుపట్టరాని నవ్వువచ్చినది. ఆపు కొనలేక గొ శ నవ్వక్కడ నవ్వనే నవ్వితిని. మఱికొంత

నన్ను మనమిరువురము కలిసికొనినప్పుడు మా ప్రసంగము సాంగముగా నీకు చెప్పి నప్పుకొన వచ్చునని దాచితిని. ఈమెతేపు వాతశాలపెట్టినను నందుచెప్పుతది యీవులగవు చనువేకాబోలు ననుకొనుగు లేది. "యయ్యా వెళ్లుచున్నాను. నాయనవనక ప్రశ్నలచే మీ మమూ్య కాలమును వ్యయపఱచి నందుకు డమింపు" డని చెందింది.

నామూలలకెట్టి ప్రఖ్యుత్తరమీయక నావిరుషి గంభీరముగ మాంయువ దానినది. నేనును రామమ్మయు నింటికివచ్చితిమి. వెళ్ళిరిమొనగొంటికినచ్చునరకు గామమ్మా విరుషీచుణి నిత దేక గృప్తితో చూచిచూచి మార్గనుభ్యమున మనచూమెను చూచుటకు వెళ్ళుట చాల తిప్పుసుమండీయని నాతోడంచెను. ఔను వో ముసతరువాత నాకల్లె చునిపించిందని నేచిందిని

ఎట్లలు భోజనములు గుంపుటికి రాతి తొమ్మిదిగంటలైనది. శియ్యపై పడుకొంటిని ఇంట వదలకప్పుడే కూర్చునట్టివని తగ్గించిపెట్టి గాజనీయు కన్నుట్టకుండ కమనీయమై న సూక్ష్మపు నెలగును ప్రసాదింపు చున్నది. వాతాయనముల మండి పిల్లతెమ్మరలు మెల్లగవీచి హాయిగొలుపు చున్నవి. బాష్ట్యంబులుములు తనుకర్మ కిలావ ముడిగి విశ్రాంతిబొందినవి మనస్సు అ తిర్చిపిని పొందినది. నిర్మలమగు హృదయాకాశమున ననంతములగు భావమేళనములు ప్రయాణము సాగించినవి ఈయాలోచన లెందుకు పుట్టుచున్నవో యుక్తడికి పోవుచున్నవో

తోచుటలేదు. మనస్సు యీ మనుషులలోనుండి క్షయమగుచు గోవి
 కామనుగులోనుండి యీ మనుషులలోనికి గంతులుపెట్టు కప్పవో
 లెనొకవిషయములో నుండి యొక విషయములోనికి వడివడిగ
 చెంగనాలు దీయుచున్నది. ఆ భావవాహినులకు అన్యతములు
 లేవు. ఐరస్పరసంబంధములేవు. విద్యాలన లాభము గాదా లే
 దా విద్యజ్ఞానపాధఃమకానాకాదా? విద్యనలననీకపెంపొంపనా
 లేదా? విద్యావిహీనాపశుః అనుమాక్తియేల పట్టినది? విద్యావ
 తులలో పశువులు, విద్యావిహీనులలో ఋషులు అన్యతములే ని
 ర్ణయముగ నుదయింపుచున్నావే ఇందుకు కారణవేదులను వి
 మనస్సు సంతమగు ప్రశ్నలు వేసింది. నీతిలేకు విద్యలేకు విద్యా
 విహీనులలో నీతివాదులు గలరు. విద్యానంతములో నీతినిపరు
 లుగలరు. ఈరెంటికిని సంబంధములేదు. అలా చించిచూడ విద్య
 వల మొకకత్తివంటి వుపకరణము. కత్తి క్షురలు తఱుగుకొనుట
 కు నువయోగ పనులాగున విద్య నీతివంతులు నీతిపెంపొందిం
 చు కొనుటకును నవి నీతిపకు అగ్రమకార్యము లాచరించుటకు
 నువయోగ పనులు అవి బుద్ధివనూభావము చెప్పింది. అక్కడ
 నుండి మనస్సు నుచొక విషయములోనికి గంతువేసినది. స్త్రీలు
 కేల యింతగర్వము? ఒక కావ్య కర్త్రుణ్ణెయ్యవ నేమి? ఒక
 తుమ్మనవల నానిననేమి? ఒక పసిడివతకమును బడసిన నేమి?
 ఒక దీర్ఘ వ్యాసమును వ్రాసిన నేమి? ఒక
 మూలములలో పరీక్ష నిచ్చిననేమి? ఇంత మాత్రముచేతనే స్త్రీ

శారదలీలలు.

లు నిగ్నాననులైనారా? పండిత లైనారా? ప్రపంచమున నెన్ని
 శాస్త్రము లున్నవి? ఎన్ని చరిత్రము లున్నవి? ఎన్ని యితీహాస
 ము లున్నవి? ఎన్ని పురాణము లున్నవి? మానవుడు తనజీవిత
 కాలముకు శతపశ్యములు జేసెడి యాహోనిదలు వచ్చెంది
 యపార్థితములు కృషి చేసినను యేదోయొక విద్యయందైనను
 సంపూర్ణ పాండిత్యమును సంపాదించ లేజే మట్టకవలసి వచ్చినం
 చము నందు తనయగిమాం శాస్త్రములు హ్యయన్న గ్రంథ
 జాలమునైనా పూర్తిగాఁ జకుజలేదే! అట్టిదో ఆదరి! ఏమి ప
 దేక్షు రాగనె పలుముటు కదులరాని యాడది! ఆత్మ భర్తల
 నన్నిధి నణఁగి మఱఁగి యుండకలిసిక యాడది! గృహనిర్వాహా
 కములో శిశుసోషణములో నిరంతరము ప్రోద్దులుబున్ను నాడది!
 యేమాతృప్ర విద్య నభ్యసించి యుండును? మహావ్యత మంతి
 టి విద్యారాసిలో నొక పదహారు మాతృముకురో నుండుదో
 అట్టివిషయములో నింతి జూహూహూ నిక పోయి మరల మన
 స్సు విన్నవేసెదది. ఏమహాపాదుని యుద్యోగముని భాగ్యుకు
 న్నంతగృహు యేడు గంగల మా పాదుని యుద్యోగభాగ్యమంప
 దు. లేక బాంబి తలయకుచ్చంత గర్వము మహారాజ ముత్తీక
 కు తోను మాండుముక్తి- లిద్దీను చతువుకోనిక వానికన్ను
 తగర్వము పట్టవేదో సిద్ధక కుండము కావ్య పాఠ కున్నంతగ
 ర్వము భుజాతి కడడను. అల్పశ్యము, ననమగిశ్యము నతిశ
 యమునకు పోతువులు, అని బుద్ధిమరల నమాదాన మొసక

ఆంధ్రలక్ష్మి.

డి. మనస్సు మకల నొక గంతు వేసివది. ఆంధ్రుల రూపము సాంకర్యము పొందుచున్నది. ఆంధ్రుల భాష సాంకర్యము పొందుచున్నది. ఆంధ్రుల జాతీయత నాశమగుచున్నది. ఆంధ్రుల ప్రత్యేక వక్రీత్వము రూపడగుచున్నది. ఆంధ్రీ స్త్రీలలో జాతీయాభిమానము తక్కువ. నూత్న సియత్వ మొక్కవ. జాపాను సిల్కు గీయబట్ట. యింగ్లీషు చాకెట్టు తొడుగురెడిక జామీనీ బెట్టు మొలనడాగాము. బర్మాముడి. అందులో అమెరికా సూదులు. పట్టణలోలాగులు చెరలగు. అదో! ఆపాద మస్త్కము విదేశవస్తు శృంగారమే ఆ ప్రదేశమున బుట్టినది. స్త్రీ యుక్కతయే గాని స్త్రీ యారాధించు సంకతయు విదేశమునే ఇందుకు తాము మేమి! ఆంధ్రదేశపు స్త్రీ గుఱులు లెల్ల స్యభావికముగా ముఱులు మెట్టివి వాని దానికంటే మహాశూరులు రైల్వే కను పత్తులు వారిని మఱింత చెఱదినవి. ఇప్పుడిప్పుడే మనస్సు భావదాస్యమునూడి గ్గ చి బాహ్యదృష్టినుం అంకిత్యస్థికి నడుచు చున్నది. అతికాలములో శుభస్థితి చేకూరువని బుద్ధిరమాధాన మిచ్చినది. అక్కడినుండి మనస్సు చెంగున మఱియొక కప్ప దాటుకొట్టినది. రామ్మో శౌమ్యప్రవర్తనమును విద్యావతి గర్వపు ప్రవర్తనమును రెండు రెండు చిత్రీపటములవలె మనోత్కృష్టికి దృష్టినది. ప్రథమ పటమునందు సహజ సౌందర్యము కేవలము పునసలు గీతలుతో గీయబడినది. రెండవ పటము అనేక రంగులతో వత్సల భాసురముగ జ్జితింప బడినది. మొదటిదాని

శారదలేఖలు

కన్న కడవది విక్కిలి మనోహరముగ నున్నది కాసి
 మొదటివారి ముగింపు సామ్యంతి మార్గవము కైస్తవ్యిని గాడవి
 దానిలో లేదు మొదటిది సహజనూపము కేంద్రవిది సచ్చిగా
 గుల లేకము మొదటిది శాశ్వతి.....

గడిచినాము ఎదునొక య గంటలు తాతాఅసి కొట్టినది. ఆ
 శ్యా! ఏ త పొద్దుపోయినది అని వొక్క గాటు తోచినది.
 కన్నులు మూత వడి వి. అగ్రదివనన సుషుప్తియవస్థగా మాణి
 పది. అసహిక చూపులు అనోచనా కథము క్రమించి స్వప్న
 ములుగా పరిణమించి. ఉదయమై. ది ప్రభాత కాంతిలను
 మోరియి. ను మైరకినివి ఇంకను భ్రాందస్మగాం లేక
 దే ని గామమ్మ యెవరినో నగుచున్నది. చచ్చిన మో కవ
 వచ్చి. కన్నలు కప్పిచూడ నెల్లని వె. గు దృష్టిగాచరి మై
 ది అహ్లాక్క! యనుకొని పక్కపైరుడి దిగు వలేవిశిరి

ది: మూలు గడిచిన వాటిని పొపుననేమోసని యీదిన
 మె నేను బాబు | సితని ఇచ్చట మాచని యైపోయినది. మరల
 యాధాస్థా మున కేగుచున్నాము.

మిత్రురాలు

శారద

గ్రంథాలయములు.

వీక్షిత్తానతిసతి క్షిణనివాసంబున

కాలవాలములు గ్రంథాలయములు

అక్షా-తిమిరము వానియింప వినుల వి

ద్యానిలాసములు గ్రంథాలయములు

సాంఘికమతకమాస్యములెల్ల వెల్పు ప

క్షర్తాలయములు గ్రంథాలయములు

వాతీయ గా వాస్సుదార టక కు

భాద్యకములు గ్రంథాలయములు

కే. లక్ష్మీ గ్రంథాలయోద్యమ పుల్లెగతుల

విస్తరింపక భాషాభివృద్ధి గాంచి

భాగతీయలు వొల్లింటిభంగి మెరణ

విన్ను వించెదనీ దిన్న విన్ను పలులు

కే. వన పూర్వోద్ధానంబి కరణం టక

గ్రంథాలయములె సత్కారములు

మన సనాతనధర్మముహి మోక్షతికి సదా

గ్రంథాలయములె సత్కారములు

మనస మోదరుల, సన్మార్గాభివృద్ధికి

గ్రంథాలయములె సత్కారములు

మనదక మెకనాశునియా తి గన టక

గ్రంథాలయములె సత్కారములు

కే. లక్ష్మీ గ్రంథాలయోద్యమ పుల్లెగతుల

విస్తరింపక భాషాభివృద్ధి గాంచి

భాగతీయలు వొల్లింటిభంగి మెరణ

విన్ను వించెద నీచెన్ని విన్ను పలులు

గ్రంథాలయసర్వస్వము

పీఠ

ది వ్యాపథము

వేలకొలది యోగ్యతాపత్రములు పొందిన

శిలాజతురసాయనము

ప్రతివారికిని ప్రాణనమానమైనది

అతి శ్రేష్ఠమైన గోమూత్ర శిలాజతు (హెమ్యూయి)తో తయారుచేయబడును. దీనిని శిలాజతు రేహ్యమనికూడ చెప్పదురు. జీవించి యున్నందులకు ఈరోగి ఆరోగి యనక ఏరోగియైనను, ఎట్టి నిరోగియైనను దీని నొకసారి తప్పక వ్రున్నుకొని తీరవలయును. పాతిరోగముల బారదోలుటయేగాక నూతనబాడ్యముల రానియ్యక కాపాడును. శరీరపుష్టి, శుక్రవృద్ధి, ఇంద్రియ పటుత్వము, అధికబలము, మంచిఆరోగ్యము, ఆ త్యద్భుతముగ కలుగజేయును. ఇంకెయేల? జీవితాశకల(శ్రుతి), బాల, వయోవృద్ధులకు సహితము నన్ని విధముల ఆరోగ్యమునకు అమృతతుల్యమైయుండును ఇండియా యంతటను వేలకొలది డబ్బాలు ఖర్చయి ప్రఖ్యాతిపడసినది. ప్రతిదినమును యోగ్యతా పత్రకలును విశేషముగ ఆర్జునులు వచ్చి చేరుచున్నవి. పట్టణములు, పల్లెలో ననుకూడ మాకు ఏజుట్టు కావలెను. ఇంగ్లీషు కేటలాగులు కోరినవారికి నుచితముగ పంపబడును.

శిలాజతు రసాయనము 20 కు. డబ్బా 1 కి రు 6-0-0

శ్రేష్ఠమైన శిలాజతు బజారు హెమ్యూతగ్గు ధరలను బట్టి ఈ రసాయనము డబ్బాల ఖరీదుకూడను మారుచుండును.

చిరునామా

ఆయుర్వేద రత్న వండిత,

బి శ్యామసుందరరావు బదర్న,

ఆయుర్వేదాషధాలయము, బరంపురం, (గంజాం)

క మ ల .

ఇది 'గోల్డ్ ఫీల్డ్' అను అంగ్లంబుకవివర్యునిచే వ్రాయబడిన హెర్మిట్, అను దానిననుసరించి ముద్దులుమాటగ ట్టుచుండు శైలిలో రసవంతమగు గీతపద్యములతో వ్రాయబడినది. ఇందునొక రాజపుత్రిక తాను దునసార ప్రేమించుకొనిన నాధుని ధనమదాంధతచే మొదట తనమనస్సును మాతుకొని వరింపకుండుటయు, దిదప గొంతవడికి పశ్చాత్తాపమునొంది దానినే వరింప నతనికొరకై యడవిలో నష్టకష్టములుబడి తుదకు శ్రీమించుటయుఁ జదివి తీరవలెను వెల రు 0-2-0 లు.

అ) వరలక్ష్మీ శతకము.

ఇది లక్ష్మీభక్తుల కత్యంతతోపయాక్తులగు భక్తైకన పుధానమగు పద్యములచేసొప్పు మతనక తకము. ఇంతియకాక నిందు నీతి మత సంఘవిషయకములగు పద్యములుపూడగలవు. శైలిస్పృదుమధురము, వెల రు 0-2-0

అ) మహాలక్ష్మీ పూజపాటలు.

ఇందు శ్రీమతి కల్లేపల్లె వెంకట రమణమృగాశిచే న ప్పడ క్షుడు తచియింపబడి ప్రచురింపబడిన పూజపాటలు మంగళహారతులు, క్రోడీరించి ప్రకటింపబడినవి. వెల రు 0-2-0లు

ఏ కాం త సే వ కీర్త న లు .

ఇందు గౌరీశంకరుల యొక్కయు లక్ష్మీవారాయణుల యొక్కయు ప్రణయ కలహములు, తిరుగీతి మొదలగు ముఖ్యవాయులుండు జరుపబడు చేతావిశేషములు సంతాదరాపయగా రచియింపబడిన కీర్తనలును తదితర క్షణికీర్తనలును గలవు వెల రు 0-2-0లు

కాంచనమల.

ఇదియొక చక్కని నాటకము. ఇందు ఔరంగజేబు శ్రుతికయ్యగు కాంచనమాలకును, మహారాష్ట్రవీరుడగు శివాజీకిని జరిగిన విచిత్రవివాహము ఔరంగజేబు శివాజీలకు జరిగిన సంభాషణము, మహారాష్ట్ర మహావ్యూహీయ యుద్ధము, శివాజీ చెర్రనుండి తప్పించుకొనుట, మొదలగువంకములు పాత్ర మును గొనవలయుచు జదివినచో గావి వికువబుద్ధిపట్టనీయదు. తెల రు 0.8-0.8

మా ఆంధ్రలక్ష్మీ చందా దారులకును, వుత్తక ఛాందా గారములకును సగము తెలకు వై గ్రంథము లివ్వబడును

ఆంధ్రీలక్ష్మీ కార్యాలయము, బరంపురము, గంజాంజిల్లా

ప్రకటన.

జీతముపైనగాని నుంచికమీషను వడ్డతిని గాని ప్రతి జిల్లా యందును, చందాదారులను గూర్చి ఆంధ్రీలక్ష్మీ మాస పత్రికకు విశేషవ్యాప్తి యొనర్పగల నమ్మకమైనయేజిల్లూకావ తెను. చివరములు వలయువారువారిని కనుగొనవలెను

మేనేజరు,

ఆంధ్రీలక్ష్మీ కార్యస్థానము,

కురివివారివీధి బరంపురం, [గంజాంజిల్లా.]

ఆంధ్రలక్ష్మి.

ఇది స్త్రీల యువయోగార్థమై ప్రచురించబడు మాస పత్రిక. ఇందు పూర్వసాధ్యముల చరిత్రములు, విద్యావతులై పేరు గాంచిన నవీననారీపుణుల చరిత్రములు, సుబోధకములగు చిన్నవలలు, కథలు, నాటకములు, పాటలు మొదలగు స్త్రీల కువయక్తములగు పెక్కు విషయములు ప్రకటింపబడును. అ య్యవి స్త్రీలవిద్యాభీమానులగు వంశికువల్లను, విమలమణుల వల్లనున్న వ్రాయబడుచుండును.

వ ర వా వి వ ర ము లు .

పోషకులకు సంరం	రూ 10—0—0లు
వహాయులకు	5—0—0
వందాచారులకు	2—0—0
విడిపత్రిక	0—4—0

ప్రకటన రేట్లు .

సైలకు నిండుపుటకు రూ 2-0-0	సంవత్సరమునకు 20-0-0	
పంక్తి 1కి 0-2-0	ఆరుమాసములకు 11-0-0	

శ్రీమతి కళ్యాణలక్ష్మివెంకటరమణమ్మ

ప్రతికాధిపుగాలు, కురవివారిపేడి, బరంపురం (గజపాండ్రా)

Printed and Published By K. Sivaramiah
At the Anandhra Lakshmi Press, Berhampore Ganjam [Dt

1923

మే.

1923

ఆది ...		6	13	20	27
సోమ ...		7	14	21	28
మంగళ ...	1	8	15	22	29
బుధ ...	2	9	16	23	30
గురు ...	3	10	17	24	31
శుక్ర ...	4	11	18	25	
శని ...	5	12	19	26	